

125.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 28 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) 1861.

Ἄμα υπογράψετε τὴν Συνθήκην ὡς καὶ τὴν εἰδικὴν Σύμβασιν νὰ μοι τὸ ἀναγγείλητε τηλεγραφικῶς, καθὼς καὶ ἂν, συνεπίᾳ τῶν ὁδηγιῶν σας, κατωρθώσεται τινα πλέον τροποποίησιν, καὶ ποίαν.

Ὁ Ὑπουργός,
Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

126.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑΙ, τὴν 2/14 Μαρτίου 1861.

Προχθὲς ἐβθασε τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου διατάττον, ὡς λέγουσι, νὰ μὴ προβῶσι εἰς κατεδαφίσεις ἐν τῷ νέῳ φρουρίῳ. Ἡ διαταγὴ αὕτη ἐβθασε δυστυχῶς πολὺ ἀργά, ὥστε αἱ ἐπιβλασσοὶ κανονοστοιχίαι τοῦ φρουρίου τούτου εἶχον πρό τινων ἤδη ἡμερῶν καθαιρεθῆ.

Ὁ συνταγματάρχης Wynn, πληροφορηθεὶς ὅτι ἡσθένουν, ἦλθε πρὸς ἐπίσκεψίν μου, ὁμιλῶν δὲ περὶ τῶν πραγμάτων τοῦ τόπου τούτου, μ' ἐβιβαίωσεν ὅτι τὰ πάντα τελειώσονται πρὸ τῆς 15 Ἀπριλίου, καὶ ὅτι θ' ἀφύσων εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν πυροβόλων διὰ τοὺς στρατιωτικοὺς χαιρετισμούς.

Ὁ Γενικὸς Πρόξενος,
Ν. ΒΙΤΑΛΗΣ.

127.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Ληρθεὶν δι' ἀτμοπλοίου μέσω Καλλιπόλεως.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 7 Μαρτίου (r) ὥρα 6 .λεπ. 30.

Ἐλαβον τὸ ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου ὑμέτερον ἔγγραφον. Ὁ Λόρδος Ῥάσσελ μοι ἐδήλωσεν ἐκ νόου, εἰς ἀπάντησιν, ὅτι δὲν θὰ υπογράψῃ τὴν Συνθήκην ἂν σὺν αὐτῇ δὲν ὑπογραφῇ καὶ ἡ σύμβασις. Ἐκτὸς τούτου ὁ Βασιλεὺς Βρουνοῦφ Ζητιῖ, ὅπως υπογράψῃ τὴν Συνθήκην, νὰ δηλώσω δι' εἰδικοῦ πρωτοκόλλου ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἀποδέχεται τὴν ὑπὸ τῆς Ἐθνικοσυλεύσεως ἐκδηλωθεῖσαν ἀρχὴν ὅτι οἱ νόμιμοι διάδοχοι τοῦ Βασιλέως θὰ πρεσβεύωσι τὴν θρησκείαν τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Λόρδος Ῥάσσελ καὶ ὁ Πρίγκηψ de La Tour d' Auvergne ὑποστηρίζουσι τὴν αἴτησιν τοῦ πληρεξουσίου τῆς Ῥωσσίας.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

128.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Σταλὲν δι' αἰεροπλοίου μετὰ Καλλιπόλεως.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπη, εἰς Λονδίνον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 3/15 Μαΐου 1861.

Μὴ δυσκολευθῆτε νὰ δώσητε δι' εἰδικῷ πρωτοκόλλου, ὡς ἐκ περισσοῦ, τὴν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Βρουνῶφ ζητούμενην δῆλωσιν ὡς πρὸς τὴν θρησκείαν τῶν διαδόχων τοῦ Βασιλέως ἵνα μηδὲν μὲν πρὸς σκοπὸν πρὸς ὑπογραφήν παρὰ πάντων τῶν Πληρεξουσίων τῆς ὀριστικῆς Συνθήκης περὶ ἐνώσεως τῶν Ἰονίων νήσων.

‘Ο Ὑπουργός,
Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

129.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 21 Φεβρουαρίου (7 Μαρτίου) 1861.

Τὸ μόνον μέχρι τοῦδε ὑφιστάμενον πρόσκομμα πρὸς ἄμεσον διάπραξιν τῆς Συνθήκης ἦν ἡ ἀκράδαντος ἐπιμονὴ τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ νὰ μὴ ὑπογράψῃ αὐτὴν πρὸ τῆς συγχρόνου ὑπογραφῆς τῆς εἰδικῆς Συμβάσεως. Ἀλλ' ἤδη εἰς τὸ ἀνωτέρω πρόσκομμα προσετέθη καὶ ἕτερον, τὸ ἑξῆς:

Ὁ Βασιλεὺς Βρουνῶφ μοι ἐξέφρασεν ἀπ' ἀρχῆς τῶν διαπραγματεύσεων τὴν ἐπιθυμίαν νὰ γείνη ἡ Συνθήκη ἐκτενεστέρα, παρεισαγομένων ἐν αὐτῇ νέων ἀρθρῶν περὶ διαφόρων ζητημάτων, τῶν μὲν πραγματοποιηθέντων περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν πραγματοποιηθήσεται ἡ ἐνωσις, τῶν δὲ περὶ ἀντικειμένων ἐντελῶς ἀτχέτωι τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνώσεως τῶν νήσων. Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ δὲν ἐράνη ὑπὲρ τῆς ιδέας ταύτης, καὶ γὰρ δὲ ἐκηρύχθη κατ' αὐτῆς. Ἰδίως κατείχετο ὁ Βασιλεὺς Βρουνῶφ ὑπὸ σφοδρᾶς ἐπιθυμίας νὰ γείνη ἐν τῇ Συνθήκῃ μυσία τῆς ἀρχῆς ὅτι οἱ νόμιμοι κληρονόμοι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου θὰ πρεσβεύωσι τὴν θρησκείαν τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Εκκλησίας. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Λόρδος Ῥώσσελ δὲν ἦν εὐδιάθετος νὰ παραδεχθῇ νὰ παρεισαχθῶσι νέα ἀντικείμενα ἐν τῇ Συνθήκῃ, ὁ Πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας οὐδεμίαν ἐποιήσατο πρὸς τοῦτο ἐπισήμως ἀπόπειραν. Περιορίσθη μόνον νὰ μοι εἴπῃ πόσον περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο τὴν ἀρχὴν ταύτην ἡ Κυβερνήτης του, καὶ ἐν τῇ συνεντεύξει ἦν μετ' αὐτοῦ ἔσχον τὴν παρελθοῦσαν πέμπτην μ' ἐπεφόρτισε ν' ἀνακοινώσω τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει τὰς παρατηρήσεις ἃς μοι εἶχεν ἐπὶ τούτῳ ἀπευθίνει, καὶ ἰδίως ὅτι ἡ Ῥωσικὴ Αὐλὴ ἐδικαιοῦτο ν' ἀναμένῃ τὴν διὰ τοῦ Συντάγματος καθ' ἑρῶσιν καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἀποδοχὴν τῆς ἀρχῆς ταύτης.

Ἐκτοτε ὁ Πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας ἐνήργησε παρὰ τοῖς πληρεξουσίοις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας ὅπως οὗτοι συναινέσωσιν ἵνα σὺν τῇ Συνθήκῃ ὑπογραφῇ καὶ πρωτόκολλον δι' οὗ ὁ πληρεξούσιος τῆς Ἑλλάδος νὰ δηλοῖ ὅτι ἦν ἐπιτετραμμένον αὐτῷ νὰ κοινοποιῇ τὴν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ἀποδοχὴν τῆς ἀνωτέρω ἀρχῆς. Περὶ τούτου μοι ἐλάλησε σήμερον ὁ Βασιλεὺς Βρουνῶφ, λέγων μοι ὅτι ἡ δῆλωσις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὅτι δὲν θεωρεῖ ἑαυτὴν ὑπόχρεωσιν καὶ ὡς πρὸς τὴν Συνθήκην τῆς 2/14 Ἀπριλίου ἔδυνατο νὰ δώσῃ χώραν εἰς τὴν ὑπόνοιαν ὅτι οὕτω πως φρονεῖ καὶ ὡς πρὸς τὴν Συνθήκην τῆς 13 Ἰουλίου ὅτι ἡ Αὐλὴ αὐτοῦ μεγίστην ἐδίδοε βαρύντητα εἰς τὴν ἐν τῇ ἐξόδομῳ ἀρθρῷ τῆς εἰρημέντης Συνθήκης μνημονευομένην ἀρχὴν ὥστε δὲν ἔδυνατο ν' ἀφῇσθαι νὰ ὑπάρχῃ ὡς πρὸς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία ὅτι ἀληθὲς ἦν ὅτι ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐξεδηλώθη διὰ τοῦ ψηφίσματος τῆς Ἐθνουνομιλεύσεως καὶ ἐγένετο δεκτικὴ ὑπὸ τῶν τριῶν Αὐλῶν καὶ τοῦ Βασιλέως τῆς Δανιμαρκίας, ἐνεργούντος ὡς κηδεμόνος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ἀλλ' ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἀπ' εὐθείας ἀποδοχὴ αὐτῆς ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, τὴν δ' ἀποδοχὴν ταύτην καθίσταται μᾶλλον ἀναγκαίαν ἢ διαγωγὴ τοῦ Πρίγκηπος τοῦ Λύγουστεμβούργου δεικνύουσα τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν ὑπὸ τῶν κηδεμόνων ἀναλαμβανομένων

υποχρεώσεων· ὅτι οὐδαμῶς ἡμφισβήτει τὰς διαθέσεις τοῦ Βασιλέως, ἀλλ' ὅτι ἡ Αὐλή του δὲν ἠδύνατο νὰ λησμονήσῃ ὅτι ἐξηπατήθη ποτὲ ὑπὸ τῆς Βαυαρικῆς Αὐλῆς, ὅτι δ' ἂν ὁ Πρίγκηψ de Lieven, Πρέσβης τῆς Ῥωσσίας ἐν Λονδίνῳ κατὰ τὸ 1832, δὲν εἶχε τ' ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν τῆς Αὐλῆς του προθέσεων, ὥρειλε τὸ καθ' ἑαυτὸν νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῶν διδαγμάτων τῆς πείρας, καὶ πράξῃ ὅ,τι δέον ὅπως ἀπαλαχθῇ πάσης εὐθύνης· ὅτι δ' ἄλλως τε ἐπεθύμει νὰ θεωρηθῇ ἡ δῆλωσις τοῦ Βασιλέως ὡς ἐντελὲς αὐθόρμητος. Δὲν ἠδύνατο ἐν τούτοις νὰ συναινέσῃ εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης, ἐὰν δὲν συνεπιγράφετο πρωτόκολλον διαλαμβάνον κατ' ἐννοίαν τὰ ἐξῆς: α Ὑπογράφων τὴν σημερινὴν Συνθήκην ὁ πληρεξούσιος τῆς Ἑλλάδος ἐδήλωσεν ὅτι ἦν ἐπιτετραμμένον αὐτῷ νὰ κοινοποιήσῃ τῷ Συμβουλίῳ ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Α' ἀπεδέξατο τὴν ἐν τῷ ἐκδόμῳ ἄρθρῳ τῆς μεταξὺ τῆς Δανιμαρκίας καὶ τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ῥωσσίας Συνθήκης τῆς 13 Ἰουλίου 1863 περιχομένην ἀρχήν, ὅτι οἱ νόμιμοι διαδόχοι τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ὀφείλουσι νὰ πρεσβεύωσι τὴν θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. »

Κατέδειξα τῷ Κυρίῳ Πρέσβει τῆς Ῥωσσίας τοὺς λόγους δι' οὓς ἐθεώρουν ὡς πάντῃ περιττὸν τὸ ἐν λόγῳ πρωτόκολλον, ἐνῷ μάλιστα ἦν ἐπιβλαβὲς διὰ τὸν σκοπὸν δι' ὃν τὸ ἐζήτουν. Ἡ ἐπελευσομένη βραδύτης μαχρικοῦ λάθω ὁδηγίας ἐπὶ τούτῳ· ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς Συνθήκης τῆς 13 Ἰουλίου, ἥς συμμετέσχεν ὁ Βασιλεὺς τῆς Δανιμαρκίας, καὶ ἐκείνης τῆς 14 Νεβρίου, ἥς οὔτε ἀμέσως, οὔτε ἐμμέσως συμμετέσχεν ἡ Ἑλλάς· ἡ ἐπικρατοῦσα ἐν Ἑλλάδι ὁμοφωνία ὡς πρὸς τὴν προκειμένην ἀρχήν· ἡ ἀποδοχὴ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ὡς ἐμφαίνει ὁ τύπος τοῦ ὑπὸ τῆς Α. Μ. δοθέντος ὅρκου· ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία ἣτις ἠδύνατο ἐκ τούτου νὰ προσβληθῇ, ἰδίως ἐὰν ἐφαίνοντο ἐκδιόξοντες οὕτως εἰπεῖν τὸν Βασιλέα ἢ ἐπιβάλλοντες αὐτῷ τὸ πρωτόκολλον ὡς ὅρον τῆς ὑπογραφῆς τῆς περὶ ἐνώσεως τῶν Ἰονίων νήσων Συνθήκης, τοιαῦτα ὑπῆρξαν τὰ κυριώτερα ἐπιχειρήματα δι' ὧν προσεπάθησα, ἀλλ' ἐπὶ ματαίῳ, νὰ πείσω τὸν Βασιλέα νὰ ἐγκαταλείπῃ τὴν ἀξίωσίν του. Κατορθώσας νὰ γείνῃ ἡ πρότασις του δεκτὴ παρὰ τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ θεωρεῖ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ πρωτοκόλλου ὡς ἰδίον θρίαμβον ὅνπερ παντὶ σθένει θέλει ἐπιδιώξει.

Εἰς ἀπάντησιν τῶν παρατηρήσεων ἃς τῷ ἀπηύθυνον, μοι εἶπεν ὅτι τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς μόνον ἐζήτει. Δὲν τὸν ἐμελλεν ἐὰν τὸ πρωτόκολλον ἀνεφέρετο εἰς τὴν Συνθήκην, ἀλλ' ὥρειλε νὰ ἐπιμελήνῃ ἢ α ὑπογραφῇ αὐτὸ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἢ καὶ πρότερον. Ἐκτὸς τούτου, ἐὰν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπρωτίμα νὰ μνημονεύσῃ τὸ ψέγισμα τῆς Ἑθιοπιοελεύσεως δι' οὗ ἡ ἀρχὴ αὕτη ἀνακηρύχθη, ἀντὶ τοῦ ἁρθροῦ τῆς Συνθήκης τῆς 13 Ἰουλίου, δὲν ἀντέτεινε ὡς πρὸς τοῦτο.

Τὴν ἀνωτέρω ἀξίωσιν τοῦ Βασιλέως Βρουνώφ ἀνήγγελα ὑμῖν τηλεγραφικῶς καὶ περιμένω τὰς ὑμετέρας ὁδηγίας. Εἰὰν παραδεχθῆτε αὐτὴν σὰς παρακαλῶ νὰ μοὶ στείλητε σχέδιον δηλώσεως.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

130

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῳ, τὴν 27 Φεβρουαρίου (10 Μαρτίου) 1864.

Ἐχω τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλω τὴν λήψιν τοῦ ὑμετέρου κρυπτογραφικοῦ τηλεγραφήματις τῆς 1 Μαρτίου (v) ὡς καὶ τῶν ἀπὸ 13/25 καὶ 14/26 Φεβρουαρίου ὑμετέρων ἐγγράφων.

Ἀνεκοίνωσα τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργῷ τὰς ὑμετέρας σκέψεις κατὰ τῆς συγχρόνου ὑπογραφῆς τῆς εἰδικῆς Συμβάσεως.

Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ παρεπονίθη μετὰ πολλῆς πικρίας κατὰ τῆς διαγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντι ἐκείνῃς τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος. Μοὶ ὑπενώμισεν ποῖαι ἦσαν αἱ περιστάσεις ὑφ' ἃς ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαταλείπῃ τὴν προστασίαν τῶν Ἰονίων νήσων, τὴν ἀντιπολίτευσιν τῆς συντηρητικῆς μερίδος, καὶ ἀπάσας τὰς δυσχερείας ἃς ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐδίστασε ν' ἀψηφίσῃ. Ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις ἀπ' ἀρχῆς ἐξεδήλωσεν ἐν ταῖς Βουλαῖς ὅτι οἱ ἐν ταῖς Νήσοις ὑπ' ἄλληλοι Ἄγγλοι θὰ ἀποζημιωθῶσι, ὁ δὲ Λόρδος Ῥώσσελ ἐθεώρει ὡς ἀχαριστίαν ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπιμένῃ ἐπὶ

τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ διὰ τῆς ἀξιώσεώς της νὰ ἐξελέγξῃ τοὺς τίτλους τῶν δικαιοῦχων νὰ δεικνύῃ πρὸς βλητικὴν δυσπιστίαν πρὸς τοὺς ἱπουργοὺς ὑπὸ τὴν εὐθύνην τῶν ὁποίων ἐγένοντο οἱ κατάλογοι.

Προσπάθησα νὰ πρᾶνῶ τὸν Λόρδον Ῥώσσελ λέγων αὐτῷ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπρεπε νὰ ᾔνοι εἰς στάσιν ν' ἀποδείξῃ ἐν ταῖς βουλαῖς, ὅτι ἐξέτασεν ὠρίμως τὸν κατάλογον πρὶν ἢ καταλογίσῃ εἰς ἕαρος τοῦ δημοσίου χρέος τέσφ ὑπέρογκον. Ἀλλ' ὁ Λόρδος Ῥώσσελ ἐξηκολούθησε φαινόμενος δυσπρεσσημένος καὶ ἀγανακτῶν διὰ τὰς ἡμετέρας ἀντιρρήσεις. Ἀπεπεράτωσε δὲ τὴν συνδιάλεξιν ἐπαναλαμβάνων μοι ὅτι δὲν θὰ ὑπογράψῃ τὴν Συνθήκην εἰμὴ σὺν τῇ εἰδικῇ Συμβάσει.

Οἱ Πληρεξούσιοι τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας πρὸς οὓς προηγουμένως ὠμίλησα περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, καὶ ὧν ἐξηγησάμην ἐκ νέου τὴν συνδρομὴν συνεπειὰ τῶν τελευταίων ὑμῶν ἐγγράφων, μοι εἶπον ὅτι οὐδὲν ἐδύναντο νὰ πράξωσιν ὡς πρὸς τοῦτο.

X. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

131.

Πρὸς τὸν Κύριον X. Τρικούπην, εἰς Λονδίον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 7/19 Μαρτίου 1864.

Μόλις χθὲς περὶ τὸ ἐσπέρας, ἀφίχθη τὸ γαλλικὸν Ἀτμόπλοον, καὶ κατὰ τὴν ἐπελθοῦσαν νύκτα ἐλάβομεν τὰς δι' αὐτοῦ σταλείσας ἀναγοράς ὑμῶν τῆς 24 καὶ 27 Φεβρουαρίου. Δὲν ἦτον ἐπομένως δυνατόν νὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν διὰ τοῦ σήμερον τὸ πρῶτον ἀναχωρήσαντος ἐτέρου γαλλικοῦ· διὸ καὶ ἀναγκάζομεθα νὰ σᾶς πέμψωμεν τὴν παροῦσαν διὰ τοῦ σήμερον περὶ τὴν ἐσπέραν ἀναχωροῦντος αὐστριακοῦ.

Μετὰ τὰς τελευταίας ὁριστικὰς ὁδηγίας δις σᾶς ἐπεμψεν ὁ προκατόχος ἡμῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) ἐγγράφου του δὲν δυνάμεθα νὰ σᾶς προσθέσωμεν εἰμὴ τὸ νὰ δώσῃτε τὸ ταχύτερον πέρας εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ νὰ σπεύσῃτε τὴν ἀποστολὴν ἀμφοτέρων τῶν Συνθηκῶν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ νέον πρόσκομα ὅπερ ἔθετο αἶρεως ὁ Βασιλεὺς Βρουνῶν, τοῦτο ἤρθη ἤδη διὰ τοῦ τηλεγραφήματος ὅπερ σᾶς ἐπεμψεν ὁ προκατόχος ἡμῶν τὴν 3/15 τρέχοντος καὶ δι' οὗ σᾶς ἐδόθη ἡ ἐντολὴ τοῦ νὰ ὑπογράψῃτε ἀδιστακτικῶς τὸ ὅποιον ἀπῆται ὁ Κ. Βρουνῶν πρωτόκολλον.

Εἰ καὶ τὸ τηλεγράφημα τοῦτο πρέπει νὰ ᾔνοι εἰς χεῖρας ὑμῶν, δὲν θεωροῦμεν ὅμως περιττὸν νὰ σᾶς πέμψωμεν ἀντίγραφον τούτου ἐν τῇ παρούσῃ.

Αἱ παρατηρήσεις δι' ἀπηυθύνετε εἰς τοὺς πληρεξούσιους τῶν τριῶν δυνάμεων ἐπὶ τῆς νέας τοῦ Κ. Βρουνῶν προτάσεως εἰσὶν ὀρθόταται. Ἀναντιρρήτως μετὰ τὸν ὅρον τὸν τεθέντα ἐν τῷ ψηφίσματι τῆς ἐκλογῆς τοῦ Βασιλέως καὶ καθ' ὃν οἱ διάδοχοι αὐτοῦ ὀφείλουσι νὰ πρεσβεύωσι τὸ θρησκευμα τῆς ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ μετὰ τὸν δοθέντα ὑπὸ τῆς Α. Μ. ὅρκον πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὴν ἐξάσκησιν τῆς Βασιλικῆς ἐξουσίας, πᾶσα ἄλλη ἐγγύησις πρὸς τοῦτο εἶν' ὅλως περιττὴ, ἀφοῦ μάλιστα ὁ ἀνωτέρω ὅρος καθιερωθῇ σεται ἀφύκτως καὶ ἐν τῷ ψηφισθησομένῳ μετ' οὐ πολὺ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως Συντάγματι.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ πληρεξούσιος τῆς Ῥωσσίας ἐπιμένει εἰς τὸ νὰ ὑπογράψῃ ἐν Λονδίῳ ἴδιον περὶ τούτου πρωτόκολλον καὶ οἱ δύο ἕτεροι συνάδελφοί του παραδέχονται τὴν τοιαύτην πρότασιν, ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως οὐδεμίαν ἔχει δυσκολίαν εἰς τὸ νὰ παραδεχθῇ ἐπίσης αὐτήν· διὸ καὶ σᾶς ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι δύνασθε νὰ ὑπογράψῃτε τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρωτόκολλον ἀνευ δισταγμοῦ.

Ἰσως δὲ λαθόντες τὸ τελευταῖον τηλεγράφημα πρὸ τῆς παρούσης ἐπράξατε ἤδη τοῦτο· διὸ καὶ περιττὸν ὅλως μᾶς φαίνεται νὰ σᾶς κοινοποιήσωμεν ἐντεῦθεν ἤδη τὸν τύπον τῆς δηλώσεως ἣν ἀπαιτεῖ παρ' ὑμῶν ὁ Κύριος Βρουνῶν. Διὰ πᾶν μὲν ταῦτα ἐνδεχόμενον ὀρίζομεν κατωτέρω τὸν τύπον ὅστις φαίνεται ἡμῖν κατάλληλος.

« Le plénipotentiaire de S. M. Hellénique déclare que le Roi George est décidé à maintenir dans toute son intégrité la clause du Décret de Son élection par laquelle Ses héritiers et Successeurs légitimes au Trône de Grèce doivent professer les dogmes de l' église orthodoxe d' orient. » (α)

(α) Μετάφρασις. Ὁ Πληρεξούσιος τῆς Αὐτοῦ Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος δηλοποιεῖ ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἔχει ἀπόφασιν νὰ τηρήσῃ ἀπαρμειώτως τὴν διατάξιν τοῦ τῆς ἐκλογῆς Αὐτοῦ ψηφίσματος δυνάμει τῆς ὁποίας οἱ νόμιμοι Αὐτοῦ Κληρονόμοι καὶ διάδοχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου ὀφείλουσι νὰ πρεσβεύωσι τὸ δόγμα τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἄν τροποποιήσῃ τις μὴ μεταβάλλουσα τὴν ἐννοίαν τῆς δηλώσεως αἷς προταθῇ δύνασθε νὰ τὴν δεχθῆτε. Τελευτώντες σὺς παρακαλοῦμεν καὶ αὖθις νὰ ἐπισπεύσῃτε ὅσον τὸ δυνατόν τὸ τέρμα τῆς τοσοῦτον σπουδαίας ταύτης υποθέσεως ἧς ἡ ἐκκρεμότης κρατεῖ οὕτως εἰπεῖν παρ' ἡμῖν μετέωρον τὴν πλήρη καὶ ὀριστικὴν τῆς τάξεως καὶ τῆς νομιμότητος ἀποκατάστασιν, καὶ μᾶς πέμψῃτε τὰς Συνθήκας ὅ,τι τάχιον.

Ὁ Ὑπουργός,
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

132.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῳ, τὴν 27 Φεβρουαρίου (10 Μαρτίου) 1864.

Ἐκποινοποίησα τῷ Λόρδῳ Ῥώσσελ, κατὰ τὴν ἡμετέραν συνέντευξιν τῆς 24 Φεβρουαρίου (7 Μαρτίου) τὰς περιεχομένας ἐν τοῖς ἀπὸ 13/25 καὶ 14/26 Φεβρουαρίου ὑμετέροις ἐγγράφοις παρατηρήσεις περὶ τῶν ὅχυρμάτων τῆς Κερκύρας καὶ τῶν ἄλλων νήσων, καὶ τῷ συνέστησα θερμῶς νὰ εἰσακούσῃ τὰς αἰτήσεις μας. Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ μοὶ ἀπεκρίθη ὅτι δὲν ἔδύνατο νὰ μοὶ εἰπῇ τί θὰ γείνη, πρὶν ἢ συνεννοηθῇ μετὰ τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἀποικιῶν Ὑπουργῶν, μοὶ ὑπεσχέθη δὲ νὰ πράξῃ τοῦτο. Μετὰ τὴν συνέντευξιν ἐλαβὼν παρ' αὐτοῦ ἰδιαιτέραν καὶ ἐμπιστευτικὴν ἐπιστολὴν ἐν ᾗ ἐσωκλείετο καὶ ἐπεξηγεῖτο ἐγγραφὸν τι τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 6 Ἰανουαρίου. (ν) Ἐκτὸς τούτου ἐλαβὼν τὴν στιγμὴν ταύτην ἐπιστολὴν τοῦ Κ. Λαυᾶρδ ἐκ μέρους τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ. Συνεπεία τῶν ἐπιστολῶν τούτων, ἃς διαβιβάζω ὑμῖν ἐν ἀντιγράφῳ, θὰ ἔλθω εἰς νέαν μετὰ τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ συνέντευξιν.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

133.

(Συνημ. ἀριθ. 132)

(Μετάφρασις.)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Τὴν 8 Μαρτίου 1864 (ν.)

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδῖνον.

Μανθάνω παρὰ τοῦ Λόρδου Γρέϋ, ὅτι τὰ πυροβόλα καὶ πολεμικὰ ἐφόδια τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα μετακομίζονται ἤδη ἐκ τῶν ἰονίων Νήσων.

Τὰ φρούρια ὧν διετάχθη ἡ κατεδάφισις εἰσὶν, ὡς θέλετε ἰδεῖ ἐκ τῆς ἐγκλειστοῦ ἐπιστολῆς (ἧτις ἐμπιστευτικῶς ἐγχειρίζεται ὑμῖν) τὸ φρούριον Βίδο καὶ τὸ φρούριον Ἀβραάμ.

Ὅτι μέλει νὰ γείνη ὡς πρὸς τὸ Νέον Φρούριον μετὰ φαίνεται ὅτι ἀφορᾷ εἰς δημοσίαν ωφέλειαν.

Τὰ φρούρια, ὧν μέλλουσι νὰ καθαιρεθῶσιν αἱ ἐπάλξεις θὰ διατηρήσωσι τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν. Ἐπομένως ἡ Ἀκρόπολις καὶ τὰ Τείχη δὲν θὰ ἐλαφθῶσιν.

Εἰμί κτλ.

ΡΩΣΣΕΛ.

Υ. Γ. Παρακαλεῖσθε νὰ μοὶ ἐπιστρέψῃτε τὴν ἐγκλειστον ἐπιστολὴν, δύνασθε δὲ μὴ νὰ κρατήσῃτε ἀντίγραφον αὐτῆς.

134.

(Συνημμ. ἀριθ. 132)

(Μετάφρασις.)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Τῆν 6 Ἰανουαρίου 1864.

Πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Διετάχην παρὰ τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ νὰ πέμψω ὑμῖν, ὅπως ἀνακοινωθῇ τῷ Κόμητι Grey, ἀντίγραφον τῆς Συνθήκης τῆς 14 Νοεμβρίου ὡς ἐκυρώθη κατὰ τὴν 2 τοῦ ἐνεστώτος.

Ὁφείλω, κατὰ τὴν δοθείσάν μοι ἐντολήν, νὰ παρατηρήσω ὑμῖν, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τὰ ὑπάρχοντα φρούρια ἐπὶ τῆς νήσου Κερκύρας καὶ ἐπὶ τῶν ἀμέσων αὐτῆς παραρτημάτων μέλλουσι νὰ κατεδαφισθῶσι.

Ἡ κατεδάφισις αὕτη πραιωθήσεται πρὶν ἢ τὰ κατέχοντα τὰς νήσους στρατεύματα τῆς Βασιλείας ἀπέλθωσιν ἐκεῖθεν. Γενήσεται δὲ καθ'ὸν τρόπον ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης κρίνῃ ἐπαρκῆ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν.

Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ φρονεῖ, ὅτι οἱ σκοποὶ οὗτοι πληροῦνται ἐὰν ἡ Κέρκυρα ἐστειρεῖτο τῶν κυριωτέρων ὀχυρωμάτων, ἅπερ ἀπῆρτιζον φρούριον ἰσχυρὸν, καὶ ἐν οἷς ἐδύνατο ξένη τις δύναμις ἢ ἐπαναστατικὴ τις συμμορία νὰ ὑποστῇ τακτικὴν πολιορκίαν ὑπὸ τῶν στρατευμάτων ἢ τοῦ στόλου μίᾳς τῶν μεγάλων τῆς Εὐρώπης Δυνάμεων.

Οἱ σκοποὶ τῶν Δυνάμεων αἵτινες διέπραξαν τὴν Συνθήκην τῆς 14 Νοεμβρίου θὰ ἡρμηνεύοντο κακῶς καὶ θὰ διεστρέφοντο ἐὰν ἡ Κέρκυρα ἐμελλε ματαίως νὰ στερηθῇ τινὸς τῶν ὀχυρωμάτων ἅπερ δὲν ἀποτελοῦσι τὴν ἀληθῆ τοῦ φρουρίου δύναμιν, καὶ ὧν ἡ κατεδάφισις ἐδύνατο οὐ μόνον νὰ καταστρέψῃ τὸν κύριον τῆς πόλεως κόσμον, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐμβάλῃ εἰς κίνδυνον τὰς οἰκίας τῶν κατοίκων.

Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ κρίνων ἐκ τῶν δοθεισῶν αὐτῷ πληροφοριῶν ὑπὸ τοῦ Κόμητος Grey, φρονεῖ, ὅτι ἡ κατεδάφισις τοῦ φρουρίου τοῦ Βίδου καὶ τοῦ φρουρίου Ἀβραάμ, ἡ καθάρσις δὲ τῶν ἐπάλξεων τῆς Ἀκροπόλεως, τοῦ νέου φρουρίου καὶ ἄλλων ὀχυρωμάτων, δύνανται νὰ ἐπικρίσῃσι διὰ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, νὰ πληρώσωσι δὲ τοὺς σκοποὺς τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων.

Ἐὰν ὁ Κόμης de Grey συμμερίζηται τὴν γνώμην ταύτην, ἡ καθάρσις τῶν φρουρίων καὶ ἡ μετακομιδὴ τῶν πολεμικῶν εἰδῶν δέον ν' ἀρχίσῃ ἀμέσως, νὰ γένησιν δέτοιμασι διὰ τὴν κατεδάφισιν τοῦ ἐπὶ τῆς νήσου Πτυχίας φρουρίου καὶ τοῦ φρουρίου Ἀβραάμ, πρὶν ἢ λήξωσιν οἱ τρεῖς μῆνες ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς Συνθήκης, ἥτις πρόκειται νὰ συναφθῇ μετὰ τῶν τριῶν προστατίδων Δυνάμεων καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Εἰμι κτλ.

AMMONA.

135.

(Συνημμ. ἀριθ. 132).

(Μετάφρασις.)

130 Piccadilly, τῇ 10 Μαρτίου, 1864.

Φίλτατε Κύριε Τριχοῦρη,

Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ μοι παρήγγειλε νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι ἡ κατεδάφισις τοῦ νέου φρουρίου περιλαμβάνετο ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ μηχανικοῦ, διότι τὸ φρούριον τοῦτο θεωρεῖται ὡς οὐσιώδες μέρος τῶν ὀχυρωμάτων τῆς Κερκύρας. Κατὰ τινὰ παραδρομὴν τὸ περὶ τοῦ φρουρίου τούτου ὑπόμνημα δὲν ἀνεκοινώθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπομένως ὁ Λόρδος Ῥώσσελ δὲν ἐγίνωσκεν, ὅτε ἐσχάτως συνωμίλησε μεθ' ὑμῶν, ὅτι διαταγαὶ εἶχον δοθῇ περὶ κατεδάφισεως αὐτοῦ. Φαίνεται ὅτι ἡ καταστροφὴ τοῦ νέου φρουρίου δὲν θὰ βλάψῃ παντάπασι οὐδὲ θ' ἀσχημίσῃ τὴν πόλιν· ἐξ ἐναντίας θὰ συντελέσῃ ὥστε ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ νὰ πραγματοποιήσῃ σχεδίου, οὗ τὴν

ἐτελέσεν πρὸ πολλοῦ οἱ κάτοικοι ἐπιθύμουν, τὴν ἐξακολούθησιν δηλ. ὁδοῦ τινος ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς πόλεως πρὸς τὸ προάστειον Μανδραίκιον. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ καταστροφή τοῦ φρουρίου τούτου εἶχε ζητηθῇ προηγουμένως. Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ ἐλπίζει, ὅτι γενήσεται συνεννόησις μετὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς πρὶν ἢ τὸ πᾶν φρούριον καταδαφισθῇ.

Εἰς δὲ περὶ τῶν πυροβόλων, ὁ Λόρδος Ῥώσσελ ἐβεβαιώθη, ὅτι μόνον ὅσα εἶχον τεθῇ παρὰ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν ἤρθησαν. Οὐδὲν παλαιὸν πυροβόλον ἀνῆκον εἰς τὰς νήσους πρὸ τῆς Βρετανικῆς κυτοχῆς ἀρθῆναι. Ῥηταὶ ὁδηγαὶ πρὸς τοῦτο καὶ πάλιν ἐστάλησαν. Εἰμί κτλ.

A. ΛΑΥ/ΡΔ.

136.

Πρὸς τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδίνον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 7/19 Μαρτίου 1861.

Ἔγνομεν μετὰ λύπης τὸ περιεχόμενον τῆς ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου (10 Μαρτίου) ὑμετέρας ἀνθορίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ συνημμένων.

Αἱ πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολαὶ τῶν ὑπογραμμάτων τῆς Ἐπικρατείας Κ. Κ. Λαυᾶρδ καὶ Ἀμμονδ δὲν συνάδουσι ποσῶς πρὸς τὰς δοθείσας ὑμῖν κατ'ἐπανάληψιν ὑπὸ τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ διαβεβαιώσεις. Ἡ ἀπὸ 6 Ἰανουαρίου ἐπιστολὴ τοῦ Κ. Ἀμμονδ πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἰπουργείου ἐστὶν ἀπελπιστικὴ, διότι δι' αὐτῆς φαίνεται ὅτι ἐπρόκειτο οὐ μόνον νὰ κατεδαφισθῶσιν ἐντελῶς τὰ δύο φρούρια τοῦ Ἀβραάμ καὶ τοῦ Βίθο, ἀλλὰ νὰ καθαιρεθῶσιν ἐκτὸς τῶν ἐπάλξεων τοῦ νέου φρουρίου καὶ αἱ τῆς Ἀκροπόλεως, ἐνῷ ἀπ' ἀρχῆς μᾶς εἶπον ὅτι ἡ Ἀκρόπολις ἐμελλε νὰ μείνῃ ἄθικτος. Εὐτυχῶς ὅτι ἡ ἐπιστολὴ αὕτη φέρει παλαιὰν ἡμερομηνίαν καὶ ὅτι αἱ πρὸς ὑμᾶς δύο ἔτεραι τοῦ Κ. Ἀμμονδ καὶ τοῦ Κ. Λαυᾶρδ δὲν ποιοῦσι μνείαν τῆς καθαιρέσεως τῶν ἐπάλξεων τῆς Ἀκροπόλεως. Εἰκάζομεν δ' ἐκ τούτου ὅτι τὸ πρῶτον σχέδιον ἦν τὸ νὰ μὴ φεισθῶσιν οὐδενὸς ἀνεξαίρετως τῶν φρουρίων καὶ ὅτι ἐπομένως τὸ σχέδιον τοῦτο ἐτροποποιήθη, διασωθεῖσιν διὰ τῆς τροποποιήσεως ταύτης τῶν ἐπάλξεων τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τοῦ πρὸς τὴν ξηρὰν μέρους τοῦ νέου φρουρίου.

Εἶναι ἐν τούτοις ἀληθές, ὅτι αἱ ἀνωτέρω δύο ἐπιστολαὶ δὲν φαίνονται ὡς πρὸς τοῦτο τόσοι σαφεῖς, διό καὶ διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον πρέπει κατ'ἐπανάληψιν καὶ ἐπιμόνως νὰ ζητήσητε νὰ δοθῶσι νέαι καὶ ἔντονοι διαταγαὶ ἐκ Λονδίνου τηλεγραφικῶς, ὅπως παύσωσι τὰ ἔργα τῆς καταδαφίσσεως καὶ μείνωσιν ἐντελῶς ἄθικτοι ἢ τε Ἀκρόπολις καὶ αἱ σωζόμεναι ἐπὶ ἐπάλξεις τοῦ νέου φρουρίου. Πρέπει νὰ παραστήσητε τῷ Λόρδῳ Ῥώσσελ ὅτι πᾶσα ἐργασία καταδαφίσσεως ἢ ἀφαιρέσεως ἐπάλξεων ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως θέλει ἐπιφέρει ἐντύπωσιν ἀλγενοτάτην καὶ θέλει θέσῃ καὶ αὐτὴν τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως εἰς δεινοτάτην θέσιν καθὼς θετικῶς διαβεβαιώσασαν ἐπὶ ταῖς δοθείσαις αὐτῇ κατ'ἐπανάληψιν καὶ διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου ὑπὸ τοῦ εὐγενοῦς Λόρδου πληροφορίας ὅτι ἡ Ἀκρόπολις καὶ αὐτὸ τὸ νέον φρούριον θέλουσι μείνει ἐντελῶς ἄθικτα.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ τῶν πυροβόλων καὶ τῶν πολεμοφοδίων, ἀγνοοῦμεν μέχρι τίνος ἐφαρμόζεται ἐν Ἑπτανήσῳ ἡδὴ τὸ μέτρον τοῦ νὰ μείνῃ εἰς τὰ φρούρια τοῦ Ἰονίου Κράτους ὁ ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως εὐρεθεῖς ἐν αὐτοῖς ὀπλισμὸς, ὅτε κατελήφθησαν αἱ νῆσοι ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, καθ' ὅσον πληροφοροῦμεθα ὅτι ὅλα τὰ πυροβόλα τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὰ φρούρια τῆς Κεφαλληνίας, Ζακύνθου καὶ Λευκάδος ἀπῆχθησαν ὑπὸ τῶν Ἀγγλων ἐπιβιβασθέντα εἰς πλοῖα ἵνα σταλῶσιν εἰς Μεσσήνην.

Παρακαλεῖσθε ἐπομένως νὰ ἐρελκύσητε εἰς τοῦτο σπουδαίως τὴν προσοχὴν τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ τὸν παρακαλέσητε νὰ δώσῃ ἐσπευσμένως τὰς δεούσας διαταγὰς ὅπως ἐπαναφέρωσιν εἰς τὰ ῥηθέντα φρούρια ὅλα τὰ πυροβόλα καὶ τὰ πολεμοφοδία ὅσα εὔρεν ἐν αὐτοῖς ἡ Ἀγγλία ὅτε ἔλαβε τὴν κατοχὴν τῶν νήσων.

Ὁ Ὑπουργός,

ΘΕΟΔ. Π. ΔΗΛΙΑΝΝΗΣ.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 5/17 Μαρτίου 1864.

Ἐκτινοποίησα ὑμῖν διὰ τοῦ τελευταίου ταχυδρομείου τὰς ἰδιαιτέρας ἐπιστολάς ἃς μοὶ ἀπεκρίθησαν ὁ Λόρδος Ῥώσσελ καὶ ὁ Κύριος Λαυάρδ συνεπεῖς τῶν ἡμετέρων παραστάσεων περὶ τῶν ἐν Κερκύρᾳ γενομένων κατεδάφισων.

Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ παρ' οὗ ἐζητήσαμην κατόπιν λεπτομερεστέρως πληροφορίας περὶ τῶν προθέσεων τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὰ ὀχυρώματα, καὶ περὶ τῶν ἀποσταλείσων εἰς Κέρκυραν διαταγῶν, καὶ εἶπεν ὅτι συνεπεῖς κακῆς συνεννοήσεως, ἡ κατεδάφισις τοῦ νέου φρουρίου εἶχεν ἀποφασισθῇ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ. Ἐξ ἀποφάσεως αὐτῆς ἀνεκοινώθη αὐτῷ ὅτε ἠθέλησε νὰ λάβῃ πληροφορίας ὅπως ἀπαντήσῃ εἰς τὰς παραστάσεις μου καὶ ἐξήγησε παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐν περιλήψει τὰς ἀποσταλείσας εἰς Κέρκυραν διαταγὰς. Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ μ' ἐβεβαίωσεν ὅτι ἅμα γνοῖς ὅτι τὸ σχέδιον τῶν κατεδάφισων ἐξεταίνεται πέραν τοῦ ἑπ' αὐτοῦ ὑποδειχθέντος σημείου, ἐνέργησε ν' ἀποσταλῶσι νέαι διαταγαὶ εἰς Κέρκυραν ἀναστελλούσαι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τούτου. Ἐν τούτοις ἐπειδὴ αἱ παραδεχόμεναι τὸ σχέδιον τούτο ἀρχαὶ δι' ὀχλήσεως εἶναι οἱ κάτοικοι τῆς Κερκύρας ἀπαιτοῦσι τὴν κατεδάφισιν τοῦ νέου φρουρίου, θέλει περὶ τούτου ἐρωτηθῇ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον. Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ, ὃν ἐπεσευψάμην πάλιν χθές, μ' ἐβεβαίωσεν μετὰ θετικότητος ὅτι οὐδὲν κατεδαφισθήσεται τὸ νέον φρούριον ἐὰν αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ δὲν ἐκφράσωσι τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην.

Ἀνεκοίνωσα τῷ Λόρδῳ Ῥώσσελ, ἐν τῇ χθεσινῇ ἡμῶν συνεντεύξει, φόβους τινὰς ὑπάρχοντας ἐν Κερκύρᾳ ὡς πρὸς τὴν τύχην ὀχυρωμάτων τινῶν τῆς Ἀκροπόλεως. Ἐπιστολαὶ ἐκ Κερκύρας πρὸς ἰονίους ἐνταῦθα ἀπέδιδαν τῇ Βρετανικῇ Κυβερνήσει τὴν πρόθεσιν τοῦ κατεδαφίσει τὰ ὀχυρώματα ταῦτα. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸς ἀπεκρίθη ὅτι οὐδὲν ἦσαν. Ἐάσιμοι οἱ φόβοι οὗτοι, διότι οὐδεμίαν μείαν τῶν ὀχυρωμάτων τούτων ἐγένετο ἐν τοῖς ἐγγράφοις ἅπερ ἔλαβε παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Μοὶ ὑπεσχίθη οὐχ ἥττον νὰ γράψῃ (διότι ὁ Λόρδος Ῥώσσελ πάσχων εἶναι κλινήρης) τῷ Κυρίῳ Λαυάρδ ἵνα ἐνεργήσῃ ν' ἀποσταλῶσιν ἐκ νέου εἰς Κέρκυραν ῥηταὶ περὶ τούτου διαταγαί.

Τὸ ἐγγράφον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργείου πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν οὐ ἀντίγραφον διεβίβασα ὑμῖν διὰ τοῦ τελευταίου ταχυδρομείου ὑπαινίττεται τὴν καθαίρεσιν τῶν ἐπάλξεων (démantelement) τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἄλλων ὀχυρωμάτων. Ἀλλ' ἡ ἰδιαιτέρα ἐπιστολὴ τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ, ἣν συγχρόνως σὰς διεβίβασα, ἐξήγει ὅτι ἡ καθαίρεσις αὕτη δὲν συνεπήγετο καὶ τὴν κατεδάφισιν τῶν τειχῶν. Ἐξ ἐναντίας τὰ τείχη καὶ ἅπαντα ἡ Ἀκρόπολις θὰ ἔμενον, κατὰ τὴν ἐπιστολὴν, ἄθικτα. Ἡ αὕτη μοὶ ἐδόθη διαβεβαίωσις ἐν τῇ χθεσινῇ συνεντεύξει.

Παρελιψα ν' ἀναφέρω ὑμῖν διὰ τοῦ τελευταίου ταχυδρομείου ὅτι ἀπεκρίθη τῷ Λόρδῳ Ῥώσσελ παρατηρήσεις τινὰς ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατεδάφισων πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συνθήκης, καὶ πρὶν ἢ προειδοποιηθῇ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸς ἀπάντησεν ὅτι ἐγένετο ἐναρξὶς τῶν κατεδάφισων ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶχε μόνον ἀναγγεῖλαι εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ὅτι ἡ Συνθήκη ἦν ἐγγὺς νὰ ὑπογραφῇ, καὶ ὅτι αἱ κατεδάφισεις ἐπρεπε νὰ ἐκτελεσθῶσι πρὶν ἢ ἀποχωρήσῃ τῆς νῆσου ὁ Βρετανικὸς στρατός. Φαίνεται ὅτι ἡ ἀναγγελία αὕτη προῦκάλεσε τὴν ἐσπευσμένην ἐνέργειαν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείου, τοῦθ' ὅπερ ἀντέκειτο εἰς τὰ σχέδια τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ. Τῷ ὄντι ὁ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργὸς δὲν ἀναγνωρίζει μὲν ὅτι ἠδυνάμεθα νὰ παραπονεθῶμεν ἐκ τούτου, καὶ τῆς ἡμετέρας συναινέσεως μὴ ἀπαιτουμένης πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν κατεδάφισων, μοὶ ἔδωκεν ὅμως νὰ ἐννοήσω ὅτι ἐλυπεῖτο πολὺ διότι ἡ κατεδάφισις ἐγένετο πρὸς τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συνθήκης. Διότι ἐὰν αἱ διαπραγματεύσεις δὲν εὐλοδοῦντο, αἱ δὲ νῆσοι ἔμενον ἐπὶ τινα ἔτι χρόνον ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν μετὰ τῆς Κερκύρας ἐστερημένης φρουρίων, ἡ θέσις τοῦ Ὑπουργείου ἀπέβαινε κρίσιμος.

138.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῳ, τὴν 5/17 Μαρτίου 1864.

Τὴν 29 Φεβρουαρίου (12 Μαρτίου) ἔλαβον τὸ ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου (4 Μαρτίου) ὑμέτερον ἔγγραφον.

Καίτοι ἡ ῥητὴ καὶ ἐπίμονος ἀρνήσις τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ νὰ ὑπογράψῃ τὴν κυρίαν Συνθήκην πρὸ τῆς συν-
ομολογήσεως τῆς Συμβάσεως, μ' ἐπίσταν ὅτι περιττὴ ἦν πᾶσα πλέον πρὸς τοῦτο ἐνέργεια, μολοντοῦτο συν-
εμορφωθῇ πρὸς τὰς ὑμετέρας ὁδηγίας ἐπανελθὼν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἐν ταῖς συνδιαλέξεσί μου μετὰ τοῦ
Λόρδου Ῥώσσελ καὶ τῶν πληρεξουσίων τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Γαλλίας. Ὁ τελευταῖος οὗτος δὲν ἔλαβε παρὰ
τῆς Κυβερνήσεώς του τὰς διαταγὰς περὶ ὧν μοὶ γράφετε, μοὶ εἶπε δὲ ὅτι ἐν τινι συνεντεύξει αὐτοῦ μετὰ
τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ ἐθίξε τὸ προκείμενον ζήτημα, ἀλλὰ δὲν ἐπέμεινε διότι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
θεώρει αὐτὸ ὡς ζήτημα ἀξιοπρεπείας. Ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας θεωρεῖ ἔκτοτε ἀδύνατον τὴν μεσιτείαν
αὐτοῦ ἐπὶ τὸσφ λεπτοῦ ἀντικειμένου. Οὕτω πως σκέπτεται καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ῥωσσίας.

Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ μοὶ ἐδήλωσεν, ὡς καὶ ἄλλοτε, ὅτι ἡ τε Συνθήκη καὶ ἡ Σύμβασις πρέπει νὰ ὑπογραφῶσι
συγχρόνως.

Οὕτω μοὶ ὑπολείπεται μόνον ν' ἀναμείνω τὰς ὑμετέρας ὁδηγίας ὡς πρὸς τὰς παρατηρήσεις ἃς θέλω ἀπευθύ-
ναι τῷ Λόρδῳ Ῥώσσελ περὶ τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων τῶν προσώπων εἰς ἃ θέλουσι χορηγηθῇ διὰ τῆς Συμ-
βάσεως συντάξεις καὶ ἀποζημιώσεις.

Τὸ ὑπομνημάτιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου ὅπερ διεβίβασα ὑμῖν διὰ τῆς ἀπὸ 15/27 Φεβρουα-
ρίου ἐκθέσεώς μου, δεισχυρίζεται ὅτι διὰ τοῦ προσηρτημένου τῷ σχεδίῳ τῆς Συμβάσεως πίνακος χορηγοῦνται
συντάξεις μόνον εἰς ὅσους ἐζητήσαντο καὶ ἐδικαιοῦντο νὰ λάβωσι τοιαύτας δυνάμει τῶν ἰονίων νόμων, ἀπὴ-
λκουν δ' αὐτῶν ἤδη. Ἐὰν ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος δὲν ᾔναι ἀκριβής, πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ μὴ θέσῃ εἰς στάσιν νὰ
καταδείξῃ τὰ ὀνόματα ἐκείνων οἵτινες χωρὶς νὰ ἔχωσι δικαιώματα πρὸς σύνταξιν, θὰ ἐλάμβανον τοιαύτην
δυνάμει τοῦ συνημμένου ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς Συμβάσεως πίνακος.

Ἦς πρὸς τὰς ἀποζημιώσεις, τὸ ἐπὶ τῶν Ἀποικιῶν Ὑπουργεῖον δὲν ἀξιοῖ ὅτι δίδονται εἰς πρόσωπα ἔχοντα
τὸ τῆς συντάξεως δικαίωμα· ἐξ ἐναντίας ἐπειδὴ ταῦτα δὲν δικαιοῦνται εἰς σύνταξιν, ἡ Βριτανικὴ Κυβέρνησις
θεωρεῖ τὴν σύνταξιν ὡς ἀναγκαίαν.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

139.

Πρὸς τὸν Κ. Χ. Τρικούπην, εἰς Λονδῖνον.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 13/25 Μαρτίου 1864.

Διὰ τοῦ χθὲς ἀφίχθέντος Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου ἐλάβομεν τὰς ἀπὸ 5/17 Μαρτίου ὑμετέρας ἀναφοράς.

Οὐδὲν μένει ἡμῖν σήμερον νὰ προσθέσωμεν εἰς τὰ τελευταῖα ἡμῶν ἔγγραφα. Ἀναμένομεν δὲ ἡμεῖς τε καὶ
τὸ κοινὸν ἀνυπομόνως τὴν ἐίδησιν τῆς ὑπογραφῆς ἀμφοτέρων τῶν Συνθηκῶν καὶ τὴν ἀποστολὴν τούτων, ἃς
ἐλπίζομεν νὰ ἔχωμεν διὰ τοῦ προσεχοῦς Γαλλικοῦ.

Ὁ Ὑπουργός,

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

140.

Πρὸς τὸν ἐν Κερκύρᾳ Γενικὸν Πρόξενον τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 14 Μαρτίου 1864.

Ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ ἐν Λονδίνῳ Κυρίου Χ. Σ. Τρικούπη ἔγνωμεν ὅτι, κατὰ λάθος τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείου, συμπεριελήφθη τὸ Νέον Φρούριον ἐν τῷ σχεδίῳ τῶν κατεδαφίσεων· οἱ δ' ἅμα γνοῦς τοῦτο ὁ Λόρδος Ῥώσσελ, εἶχε διατάξει τηλεγραφικῶς νὰ μὴ προβῶσιν εἰς οὐδεμίαν ἐπ' αὐτοῦ κατεδάφισιν.

Δυστυχῶς, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ὑμετέρων ἀναφορῶν, τὸ τηλεγράφημα ἐφθάσε πολύ ἄργά, καὶ ὅτε πλέον εἶχον καθαιρεθῇ αἱ ἐπιθαλάσσιοι τοῦ Νέου Φρουρίου κανονοστοιχίαι. Οὐχ ἤττον διὰ τῆς αἰωτέρω διαταγῆς ἀνεστάλη πᾶσα περαιτέρω ἐπ' αὐτοῦ κατεδάφισις ὡς ὑμεῖς αὐτοὶ ἐγνωστοποιήσατε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἐν τούτοις ἐν τῇ μετὰ τοῦ Κυρίου Τρικούπη συνδιαλέξει του, ὁ Λόρδος Ῥώσσελ εἶπεν ὅτι, καθὰ διίσχυρίζονται αἱ Ἀγγλικαὶ Ἀρχαί, τὴν κατεδάφισιν τοῦ Νέου Φρουρίου ἐπεθύμουν οἱ κάτοικοι τῆς Κερκύρας, καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας ταύτης ἐνόμισαν αὐταὶ καλὸν νὰ τὸ κατεδαφίσωσιν, ὅτι δὲ διέταξε νὰ ἐρωτηθῇ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Κερκύρας ἂν τῶνόντι ἡ πόλις ἐπεθύμει τὴν κατεδάφισιν ταύτην.

Ἐπειδὴ οὐδὲν περὶ τούτου ἀνεφέρετε ἡμῖν, οἷός παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς γνωστοποιήσητε, λαμβάνοντες ἐπὶ τούτῳ τὰς δεούσας πληροφορίες, ἂν πραγματικῶς τοιούτην εὐχὴν ἐξέφρασέ ποτε τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον.

Ὁ Ὑπουργός,

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

141.

(Μετάφρασις)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῳ, τῇ 10|22 Μαρτίου 1864.

Τὸ ταχυδρομικὸν τῶν Ἀθηνῶν ἐφθάσε μολις χθές, κομίσαν μοι μεταξὺ ἄλλων καὶ τὸ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) ὑμέτερον ἔγγραφον.

Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ, ὅστις διαμένει πάλιν ἐν τῇ ἔξοχῃ, ἦλθε σήμερον εἰς τὴν πόλιν δι' ὀλίγας ὥρας. Ὁφελθεῖς ἐκ τῆς περιστάσεως ταύτης, ἔσχον συνέντευξιν μετ' αὐτοῦ, καθ' ἣν τῷ ἀνεκοίνωσα τὴν ὑμέτεραν σύνταξιν τοῦ πρώτου ἀρθροῦ τῆς εἰδικῆς Συμβάσεως, ὅπως εὐρίσκεται ἐν τῷ ὑμέτέρῳ ἔγγραφῳ. Ἐξητησάμην δ' ὡσαύτως, σύμφωνα πρὸς τὰς ὑμέτερας ὁδηγίας, νὰ ἐπιφυλαχθῇ εἰς τὰ συμβαλλόμενα μέρη ἢ ἐν τινι μελλούσῃ ἐποχῇ ἀναθιῶρσις τῆς Συμβάσεως ταύτης, ὡς διαπραχθείσης λίαν ἐσπευσμένως. Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ ἀπήντησε τραχέως ὅτι οὐδὲν ἐγένετο ἐσπευσμένως καὶ ὅτι ὤφειλε νὰ ἐπαναλάβῃ ὅτι ἤδη πολλάκις εἶπεν, ὅτι αἱ κατὰ τοῦ σχεδίου τῆς Συμβάσεως ἡμέτεραι ἀντιρρήσεις καθήκοντο τῆς τιμῆς τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Ὡς πρὸς τὴν ὑμέτεραν σύνταξιν τοῦ πρώτου ἀρθροῦ συνήνεσε νὰ λάβῃ αὐτὴν ὑπ' ὄψιν, ἀλλὰ δὲν ἔδειξε διάθεσιν νὰ τὴν παραδεχθῇ. Ἰπέβαλον αὐτῷ ἐξ ἰδίων μου ἐτέραν αἴτησιν, περὶ ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑπὸ στοιχ. Β'. πίνακος τῶν διδομένων ἀποζημιώσεων εἰς τοὺς Τυποτηρητάς (Résidents) Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ ἔλαβε σημείωσιν τῆς προτάσεως ταύτης ἵνα συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἀποικιῶν Ὑπουργοῦ, ἀλλ' οὐδεμίαν περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς μοι ἔδωκε, ὑπόσχεσιν.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

142

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 10/22 Μαρτίου 1864.

Ἐν τῇ συνεντεύξει ἣν ἔλαβον σήμερον μετὰ τοῦ Λόρδου Ῥώσσελ, ἀνικοίνωσα αὐτῷ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) ὑμετέρου ἐγγράφου ὡς πρὸς τὰ πυροβόλα τῶν μὴ κατεδαφισθέντων ὀχυρωμάτων.

Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ μοι ὑπεσχέθη νὰ λαλήσῃ περὶ τούτου τῷ ἀρμοδίῳ Ὑπουργῷ· Ἐν τοσούτῳ δὲ πλείστα μοι ἀντέταξε δυσχερείας ὡς πρὸς τὰ πυροβόλα ταῦτα.

Τὴν περὶ τούτου ἀπάντησιν τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως θέλω διαβιβάσει ὑμῖν διὰ τοῦ προσεχοῦς ταχυδρομείου.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

143.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Π. Δελιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 10/22 Μαρτίου 1864.

Τὴν 7/19 τρέχοντος ἔλαβον τὸ ἀπὸ 2/14 τοῦ αὐτοῦ ὑμέτερον τηλεγράφημα καὶ ἔσπευσα ν' ἀνταγγεῖλω τοῖς Πληρεξουσίοις τῶν τριῶν Δυνάμεων ὅτι ἔλαβον τὴν ἄδειαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως νὰ ποιήσω τὴν ὑπὸ τοῦ Πρέσβευς τῆς Ῥωσσίας ἐξαιτουμένην δήλωσιν. Συνεπεία τούτου συνετάχθη ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν Πληρεξουσίων σχέδιον δηλώσεως ἐχούσης ὡς ἔπεται:

«Ὁ πληρεξούσιος τῆς Ἑλλάδος ἐδήλωσεν ὅτι ἦν ἐξὸν αὐτῷ ν' ἀναγγεῖλῃ ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων παρεδέχετο τὴν ἐν τῷ ἀπὸ 18/30 Μαρτίου 1863 ψήρισματι τῆς Β'. ἐν Ἀθήναις ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως καθιερωθεῖσαν ἀρχὴν δυνάμει τῆς ὁποίας οἱ νόμοι διάδοχοι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α'. εὐφελήσουσι νὰ πρεσβεύωσι τὰ δόγματα τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

«Οἱ πληρεξούσιοι τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας ἀπεφάσισαν νὰ παρακατατεθῇ εἰς παρῶσα δήλωσις ἐν τοῖς πρακτικοῖς τοῦ συμβουλίου.»

Τὸ συμβούλιον θέλει συνέλθῃ τὴν προσεχῆ τρίτην, 17/29 τρέχοντος, τὸ δὲ πρωτόκολλον ὑπογραφήσεται ὅπως ἔχει ἀνωτέρω, ἐκτὸς ἐὰν τὰ ἐγγράφα ἀπερ' θὰ λάβω διὰ τοῦ προσεχοῦς ταχυδρομείου τῶν Ἀθηνῶν μοι συνιστῶσιν ἐτέραν σύνταξιν.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

144.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Π. Δελιγιάννην,

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τῆς 11/23 Μαρτίου 1864.

Τὸ Συμβούλιον προσεκλήθη νὰ συνέλθῃ ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ τὴν 3 ὥραν μ. μ. τῆς προεχούσης τρίτης 17/29 τρέχοντος πρὸς ὑπογραφήν τῆς Συνθήκης.

Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ μοι ἐπανέλαβεν ὅτι θ' ἀπαιτήσῃ νὰ ὑπογραφῇ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ἡ εἰδικὴ Σύμβασις, ὅθεν σύμφωνα πρὸς τὰς ὁδηγίας μου, ἐὰν αἱ τροποποιήσεις αἱ προτεινόμεναι χθὲς δὲν γενῶσι δεκταί, θὰ ὑπογράψω τὴν σύμβασιν ὅπως ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν σχεδίῳ διὰ τῆς ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου (3 Μαρτίου) ἀναφορᾶς μου.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

145.

(Μετάφρασις.)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ληφθὲν μέσῳ Καλλιπόλεως διὰ τοῦ Ἀτμοπλοίου.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργόν,

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τῆς 11/26 Μαρτίου 1864.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσω ὑμῖν, εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου (11 Μαρτίου) ὑμετέρου ἐγγράφου, ὅτι ὁ Λόρδος Ῥώσσελ μοι ἔγραψεν ὅτι οὐδεμίαν νέαν τροποποίησιν δέχεται ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν τῆς Συμβάσεως. Κατὰ συνέπειαν ἡ Συνθήκη καὶ ἡ Σύμβασις ὑπογραφήσονται τὴν προσεχῆ τρίτην, 29 Μαρτίου, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ ἀπὸ 3 Μαρτίου ἀναφορᾶ μου κείμενα. Ἐν τῷ τέλει τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ προοιμίου τῆς συνθήκης προστεθήσονται αἱ ἐξῆς λέξεις: «καὶ ἐπεξηγηθέντας κατόπιν διὰ τῶν μεταγενεστέρων πρωτοκόλλων».

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

146.

(Μετάφρασις.)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Ληφθὲν ταχυδρομικῶς ἐκ Κερκύρας

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργόν.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τῆς 29 Μαρτίου 1864.

Ἡ Συνθήκη καὶ ἡ Σύμβασις ὑπεγράφησαν σήμερον σύμφωνα πρὸς τὸ ἀπὸ 14/26 Μαρτίου τηλεγράφημά μου.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

147.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Θεόδωρον Δηλιγιάννην.

EN ΛΟΝΔΙΝΩι τὴν 13/25 Μαρτίου 1864.

Ὁ Πρίγκιψ de la Tour d'Auvergne μοι διεκοίνωσεν ὅτι ἔλαβε χθὲς ἐπιστολὴν τοῦ Κ. Drouin de Lhuys δι' ἧς συστάται αὐτῷ νὰ ποιήσῃ ὅτι ἐθεώρει ἐφικτὸν πρὸς ὑποστήριξιν παρὰ τῷ Λόρδῳ Ῥώσσελ τῶν ἡμετέρων περὶ τῆς συμπληρωματικῆς Συμβάσεως παραστάσεων.

Ὁ Κ. Πρέσβυς τῆς Γαλλίας μοι εἶπεν ὅτι περισπούδαστον αὐτοῦ μέλημα ἐθεώρει νὰ μοι ἀνακοινώσῃ ὅτι ἔλαβε τὰς ἀνωτέρω ὁδηγίας, ἀλλ' ὅτι συνεπίεζε τοῦ τρόπου μεθ' οὗ ὁ Λόρδος Ῥώσσελ τῷ ἐλάλησεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἔδύνατο νὰ ἐπανεέλθῃ παρ' αὐτῷ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

148.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐπὶ Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Θεόδωρον Δηλιγιάννην.

EN ΛΟΝΔΙΝΩι, τὴν 17/29 Μαρτίου 1864.

Καί τοι αἱ ἀναφοραί μου ἃς ἐλάβετε μετὰ τὴν διεκπεραίωσιν τοῦ ἀπὸ 7/19 Μαρτίου ὑμετέρου ἐγγράφου θὰ καθιέρωσαν ὑμᾶς ὡς πρὸς τὴν τύχην τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τοῦ νέου Φρουρίου, σπεύδω νὰ σᾶς κοινοποιήσω ἐκ νέου, εἰς ἀπάντησιν τοῦ εἰρημένου ἐγγράφου, ὅτι ὁ Λόρδος Ῥώσσελ μοι εἶπε κατ' ἐπανάληψιν, μοι ἐπανελάβε δὲ καὶ σήμερον ἐτι, ὅτι μεταχειρισθεὶς τὴν λέξιν démantèlement οὐδέποτε ἠνέκησε νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν κατεδάφισιν οἰουδήποτε μέρους τῆς Ἀκροπόλεως. Τὴν λέξιν ταύτην μετεχειρίσθαι ὡς συνώνυμον τοῦ ἀφελισμοῦ.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

149.

(Μετάφρασις).

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Θεόδωρον Δηλιγιάννην.

EN ΛΟΝΔΙΝΩι, τὴν 17/29 Μαρτίου 1864.

Ὁ Λόρδος Ῥώσσελ μοι ἐγνωστοποίησε τὴν 14/26 Μαρτίου δι' ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς ὅτι ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις δὲν ἔδύνατο νὰ συνεαίσῃ εἰς τὸ νὰ ἐπενεχθῇ οἰαδήποτε μεταβολὴ ἐν τῷ καίμηνῳ τοῦ σχεδίου τῆς Συμβάσεως. Ὅθεν συνεμορφώθη πρὸς τὰς ὁδηγίας μου διελώσας ὅτι εἰμὶ ἔτοιμος νὰ ὑπογράψω τὴν σύμβασιν μὲ μόνας τὰς προηγουμένως ἀποδεχθείσας ὑπὸ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως μεταβολάς. Κατὰ συνέπειαν τὸ Συμβούλιον συνήλθε σήμερον ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἱπουργεῖῳ καὶ ἡ τε Συνθήκη καὶ ἡ Σύμβασις περιεβλήθησαν τὰς ὑπογραφὰς τῶν πληρεξουσίων τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν.

Αἱ Συνθήκαι αὗται εἰσὶ συνεσταγμέναι ὅπως ἐκοινοποιήθησαν εἰς τὸ Ἱπουργεῖον διὰ τῆς ἀπὸ 3 Μαρτίου ἀναφορᾶς μου.

Ἐν τῷ τέλει τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ προοιμίου τῆς Συνθήκης προσετέθησαν αἱ λέξεις «καὶ ἐπιξηγούμεντας κατόπιν διὰ τῶν μεταγενεστέρων πρωτοκόλλων.» Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἀρθροῦ 3 ἀρχεῖται διὰ τῶν λέξεων «αἱ νέαι αὗται Συμβάσεις.» ἀντὶ τοῦ εἰννοεῖται ὅτι αἱ νέαι αὗται συμβάσεις διότι αἱ λέξεις εἰννοεῖται διὰ εὐρίσκοντο ἤδη ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

150.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Θεόδωρον Δηλιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 17/29 Μαρτίου 1864.

Ἦς ἀνέγγειλον εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ τῆς ἀπὸ 10/22 Μαρτίου ἀναφορᾶς μου, οἱ Πληρεξούσιοι τῶν Τριῶν Δυνάμεων συνεφώνησαν ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου πρωτοκόλλου περὶ τοῦ θρησκευάματος τῶν διαδόχων τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Τὴν ἀπὸ 7/19 Μαρτίου ὑμετέραν ἐπιστολὴν δι' ἧς μοι ἐκοινώνησθε ἄλλο σχέδιον τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ του ἔλαβον χθὲς, καὶ ἐπέμψα νὰ συστήσω εἰς τοὺς Πληρεξουσίους τὴν νέαν ταύτην σύνταξιν.

Τὸ Συμβούλιον οὐδεμίαν παρενόχλησιν δυσχέρειαν εἰς τὸ νὰ παραδεχθῇ τὸ νέον σχέδιον, καὶ σὰς διαβιβάσω ἐσωκλείστως ἀντίτυπον τοῦ πρωτοκόλλου ὡς ὑπεγράφη σήμερον.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

151.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

τοῦ ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου γενομένου Συμβουλίου τῇ 29 Μαρτίου 1864.

Παρόντες.

Οἱ πληρεξούσιοι τῆς Γαλλίας
τῆς Μεγάλης Βρετανίας,
τῆς Ῥωσσίας, καὶ
τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ πληρεξούσιος τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων δηλοποιεῖ, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἔχει ἀπόφασιν νὰ τηρήσῃ ἀπαραιμείωτον τὴν διάταξιν τοῦ τῆς ἐκλογῆς Αὐτοῦ ψηφίσματος δυνάμει τῆς ὁποίας οἱ νόμιμοι Αὐτοῦ κληρονόμοι καὶ διάδοχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου ὀφείλουσι νὰ πρεσβεύωσι τὸ δόγμα τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

DE LATOUR D' AUVERGNE.

ΡΩΣΣΕΑ.

ΒΡΟΥΝΝΩΦ.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

152.

(Μετάφρασις.)

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Θεόδωρον Δηλιγιάννην.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ, τὴν 17/29 Μαρτίου 1864.

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σὰς διαβιβάσω ἐγκλείστως φάκελλον περιέχοντα :

1) Τὴν Συνθήκην περὶ ἐνώσεως τῶν Ἰονίων Νήσων ὑπογραφεῖσαν παρ' ἐμοῦ σήμερον ὡς καὶ παρὰ τῶν Πληρεξουσίων τῶν τριῶν ἐγγυητριῶν Αὐλῶν καὶ 2) Τὴν συμπληρωματικὴν Σύμβασιν ἣν συνυπέγραψα μετὰ τοῦ Πληρεξουσίου τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἀμέσως μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς ῥηθείσης Συνθήκης.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

153.

(Μετάφρασις.)

ΣΥΝΘΗΚΗ

Μεταξύ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἀγίας, τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν περὶ ἐνώσεως τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ὑπογραφείσα ἐν Λονδίῳ τὴν 17 (29) Μαρτίου 1864.

Ἐν Ὄνόματι τῆς Ἀγίας καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος.

Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ Βασιλισσα τοῦ ἑνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς ἱρλανδίας ἐδήλωσεν εἰς τὴν Βουλὴν τῆς ἑνωμένης Πολιτείας τῶν Ἰονίων Νήσων, ὅτι, ὅπως ἐνώση τὰς Νήσους μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἦν πρόθυμος, ἐὰν ἐξέφραζεν τοιαύτην εὐχὴν ἡ Ἰόνιος Βουλὴ, νὰ ἐγκαταλίπη τὴν προστασίαν τῶν Νήσων τούτων, ἥτις εἶχεν ἀνατιθεῖ εἰς τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα διὰ τῆς ἐν Παρισίοις τῇ 24 Ὀκτωβρ. (5 Νοεμβρ.) 1815 μεταξὺ τῶν Αὐτῶν τῆς Αὐστρίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Πρωσίας καὶ τῆς Ῥωσίας συνομολογηθείσης Συνθήκης. Τῆς εὐχῆς ταύτης ἐκδηλωθείσης διὰ Ψηφίσματος τῆς ῤηθείσης Βουλῆς, παμψηφει ἐκδοθέντος τῇ 7/19 Ὀκτωβρίου 1863, ἡ Αὐτῆς Βρετανικὴ Μεγαλειότης συνήνεσε, διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τῆς Συνθήκης τῆς συνομολογηθείσης τῇ 2/14 Νοεμβρίου 1863 μεταξὺ τῶν Αὐτῶν Μεγαλειότητων τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν νὰ παραιτήσῃ τὴν προστασίαν ταύτην ὑπὸ τινος ὅρου ἐν τῇ μνησθείσῃ Συνθήκῃ διαλαμβανομένους καὶ ἐπεξηγηθέντας κατόπιν διὰ τῶν μεταγενεστέρων πρωτοκόλλων.

Αἱ δὲ Αὐτῶν Μεγαλειότητες, ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, συνήνεσαν, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, νὰ παραδεχθῶσι τὴν παραίτησιν ταύτην, καὶ νὰ ἀναγνωρίσωσιν, μετὰ τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, τὴν μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἔνωσιν τῶν εἰρημένων Νήτων.

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 5 τῆς ἐν Λονδίῳ τῇ 1/13 ἰουλίου 1863 ὑπογραφείσης Συνθήκης, συμφωνήθη πρὸς τοὺς αὐτοὺς ὁμοφώνως μεταξὺ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος καὶ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, ὅτι αἱ Ἰόνιοι Νῆσοι, ὅταν ἡ μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἔνωσις των τελεσθῇ, ὡς προεῖδε τὸ ἄρθρον 4 τῆς αὐτῆς Συνθήκης, θέλουσι συμπεριληφθῇ ἐν τῇ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος συνομολογηθείσῃ ἐγγυήσει ὑπὸ τῶν Αὐτῶν τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσίας διὰ τῆς ἐν Λονδίῳ τῇ 25 Ἀπριλίου (7 Μαΐου) 1832 ὑπογραφείσης Συνθήκης.

Ἐπομένως, σύμφωνα πρὸς τοὺς ὅρους τῆς Συνθήκης τῆς 1/13 ἰουλίου 1863 καὶ πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 6 τῆς Συνθήκης τῆς 2/14 Νοεμβρίου, δι' οὗ αἱ Αὐταὶ τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσίας, ὡς δυνάμεις ἐγγυήτριαι ὑπὲρ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἐπεφυλάξαντο νὰ συνάψωσι Συνθήκην μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὡς πρὸς τὰς συμφωνίας, ἃς ἡ ἔνωσις τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος, δύναται νὰ καταστήσῃ ἀναγκαίαις, αἱ ῤηθείσαι Αὐτῶν Μεγαλειότητες ἀπεφάσισαν νὰ προβῶσιν εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀνωτέρω μνημονευθεισῶν διατάξεων.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων συγκατετέθη εἰς τὴν διάπραξιν τῆς Συνθήκης ταύτης, αἱ ῤηθείσαι Αὐτῶν Μεγαλειότητες διώρισαν πληρεξούσιους Αὐτῶν, ἥτοι : Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, τὸν Κύριον Χαρίλαον Τρικούπην, Πληρεξούσιον ἐν τῇ Ἑθνικῇ τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσει. Ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων τὸν Πρίγκηπα de la Tour d'Auvergne Πρέσβυν Αὐτοῦ ἐν Λονδίῳ κτλ. Ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλισσα τοῦ ἑνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ ἱρλανδίας, τὸν ἐντιμότατον Κόμητα ἰωάννην Ῥώσσελ, ἱπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν κτλ. καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν τὸν Βαρὼνα Βρουνῶρ, Πρέσβυν Αὐτοῦ ἐν Λονδίῳ κτλ. Οἵτινες ἀνταλλάξαντες τὰ ἐαυτῶν πληρεξούσια εὐρεθέντα ἐν καλῇ τάξει, συνεφώνησαν καὶ ὑπέγραψαν τὰ ἐξῆς ἄρθρα.

Άρθρον 1.

Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ Βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς ἱρλανθίας, ἐπιθυμοῦσα νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν εὐχὴν, ἣν ἡ Βουλὴ τῆς Ἡνωμένης Πολιτείας τῶν Ἰονίων Νήσων ἐξέφρασεν ὑπὲρ τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνώσεώς των, συνήρουν, ὑπὸ τοὺς παρακατιὸν διαλαμβανόμενους ὁρους, νὰ παραιτήσῃ τὴν προστασίαν τῶν Νήσων τῆς Κερκύρας, Κεφαλληνίας, Ζακύνθου, Λευκάδος, Ἰθάκης, Κυθήρων καὶ Παξῶν μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν, αἵτινες διὰ τῆς ἐν Παρίσι τοῖς τῇ 24 Ὀκτωβρίου 5 Νοεμβρίου 1815 υπογραφείσης Συνθήκης ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τῆς Αὐστρίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Πρωσίας καὶ τῆς Ῥωσίας, συνέστησαν ἐν καὶ μόνον ἐλεύθερον Κράτος ὑπὸ τὸ ὄνομα αἱνωμένη Πολιτεία τῶν Ἰονίων Νήσων τεθὲν ὑπὸ τὴν ἀμεσον καὶ ἀποκλειστικὴν προστασίαν τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς ἱρλανθίας, τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων Αὐτοῦ.

Ἐπομένως, ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, ἡ Αὐτῆς Βρετανικὴ Μεγαλειότης, καὶ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, ὡς υπογράψαντες τὴν Συνθήκην τῆς 25 Ἀπριλίου (7 Μαΐου 1832,) ἀναγνωρίζουσι τὴν ἔνωσιν ταύτην, καὶ διακηρύττουσιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν διαγραφόμενων ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μεταξὺ τῶν Αὐλῶν τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσίας ἀφ' ἐνὸς καὶ τῆς Ὑψ. Πύλης ἀφ' ἑτέρου διαπραχθείσης συμβάσεως τῇ 9/21 Ἰουλίου 1832, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Ἰονίων Νήσων, ἀποτελεῖται ἐν Κράτος Μοναρχικόν, ἀνεξάρτητον καὶ Συνταγματικόν, ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Αὐλῶν.

Άρθρον. 2.

Αἱ Αὐλαὶ τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσίας, ὡς Δυνάμεις ἐγγυήτριαι ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, διακηρύττουσι, τῇ συναινέσει τῶν Αὐλῶν τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Πρωσίας, ὅτι αἱ Νῆσοι τῆς Κερκύρας καὶ τῶν Παξῶν, ὡς καὶ τὰ σὺν αὐταῖς, μετὰ τὴν ἔνωσιν αὐτῶν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, θέλουσιν ἀπολαύει τῶν πλεονεκτημάτων διηνεκοῦς οὐδετερότητος.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑποχρεοῦται, τὸ καθ' ἑαυτὸν, νὰ τηρήσῃ τὴν οὐδετερότητα ταύτην.

Άρθρον 3.

Ἡ ἔνωσις τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος οὐδεμίαν θέλει ἐπιφέρει μεταβολὴν εἰς τὰ πλεονεκτήματα τὰ παραχωρηθέντα εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν τῶν ἀλλοδαπῶν, δυνάμει Συνθηκῶν καὶ Συμβάσεων συναφθεισῶν ὑπὸ ξένων Δυνάμεων μετὰ τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, ὡς Προστάτιδος τῶν Ἰονίων Νήσων. Πᾶσαι αἱ ἐκ τῶν εἰρημένων συναλλαγῶν, ὡς καὶ ἐκ κανονισμῶν συνδεδεμένων πρὸς αὐτάς καὶ σήμερον ἐν ἰσχύϊ, πηγάζουσαι ὑποχρεώσεις διατηρηθήσονται καὶ ἀκριβῶς ἐφαρμοσθήσονται ὡς καὶ μέχρι τοῦδε.

Ἐπομένως ῥητῶς συνομολογεῖται ὅτι τὰ πλοῖα καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν ἀλλοδαπῶν ἐν τοῖς Ἰονίοις λιμένι, ὡς καὶ ἡ μεταξὺ τῶν Ἰονίων λιμένων καὶ τῶν τῆς Ἑλλάδος ναυστολία, θέλουσι τυγχάνει τῆς αὐτῆς μεταχειρίσεως καὶ ἔσονται ἐν τῇ αὐτῇ μοίρᾳ ὡς καὶ πρὸ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῦτο μέχρι τῆς διαπραξέως νέων Συνθηκῶν, ἡ Συμβάσεων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κανονισθῶσι μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν τὰ περὶ ἐμπορίας, ναυτιλίας καὶ τῆς τακτικῆς ὑπηρεσίας τῶν ταχυδρομικῶν συγκοινωνιῶν ζητήματα.

Ἐννοεῖται ὅτι αἱ νῆαι Συμβάσεις συναφθήσονται ἐντὸς δέκα πέντε ἐτῶν, ἢ τάχιον, εἰ δυνατόν.

Άρθρον 4.

Ἡ μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἔνωσις τῆς Ἡνωμένης Πολιτείας τῶν Ἰονίων Νήσων οὐδαμῶς ἀκυρώσει τὰς ὑπὸ τῆς ὑπαρχούσης νομοθεσίας τῶν νήσων καθιερωμένας ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας τῆς λατρείας καὶ τῆς ἀνεξιθρησκείας· ἐπομένως τὰ καθιερωθέντα θρησκευτικὰ δικαιώματα καὶ προνόμια ὑπὸ τοῦ Α' καὶ Β' κεφαλαίου τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου τῆς Ἡνωμένης Πολιτείας τῶν Ἰονίων νήσων, καὶ ἰδίως ἡ ἀναγνώρισις τῆς ὀρθόδοξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ὡς Ἐκκλησίας ἐπικρατούσης ἐν ταῖς νήσοις, ἡ ἀπόλυτος ἐλευθερία τῆς λατρείας ἡ χορηγομένη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Κράτους τῆς Προστάτιδος Δυνάμεως, καὶ ἡ πλήρης ἀνεξιθρησκεία ἡ πρὸς τὰς ἄλλας χριστιανικὰς κοινότητας ὑποσχεθεῖσα, διατηρηθήσονται καὶ μετὰ τὴν ἔνωσιν ἐν ὅλῃ αὐτῶν τῇ ἰσχύϊ.

Ἡ εἰδικὴ προστασία, ἡ ἐγγυηθεῖσα πρὸς τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν, ὡς καὶ τὰ πλεονεκτήματα ὧν αὕτη ἤδη ἀπολαύει, διατηρηθήσονται ἐπίσης· καὶ οἱ εἰς τὸ δόγμα τοῦτο ἀνήκοντες ὑπήκοοι θὰ ἀπολαύωσιν ἐν ταῖς

Ιονίους νήσους τῆς αὐτῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας τῆς ἀνγνωρισθείσης ὡς πρὸς αὐτοὺς ἐν Ἑλλάδι διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 22 Ἰανουαρίου (3 Φεβρουαρίου) 1830.

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀπολύτου ἀστικῆς καὶ πολιτικῆς ἰσότητος μεταξὺ τῶν ὑψηλῶν τῶν διαφορῶν δογμάτων καθιερωμένη ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πρωτοκόλλου, θέλει ἐπίσης ἰσχύει ἐν ταῖς Ἰονίαις νήσοις.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Βουλὴ τῆς ἑνωμένης Πολιτείας τῶν Ἰονίων Νήσων ἐθέτισε, διὰ Ψήφισματος ἐκδοθέντος τῇ 7/19 Ὀκτωβρίου 1863, ὅτι τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν καθιεροῦται ἑτησίως εἰς αὐξήσιν τῆς ἀνακτορικῆς χορηγίας τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, κατὰ μηνιαίας δόσεις καταβλλόμενον, εἰς τῆς ὥστε ν' ἀποτελέσῃ τὸν πρῶτον εἰσπρακτέον φόρον ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν Ἰονίων Νήσων, ἐκτὸς ἂν ληφθῇ πρόνοια κατὰ τοὺς συνταγματικούς τύπους διὰ τὴν ἀπότισιν αὐτοῦ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ συνέπειαν ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ θεόντως τὸ Ψῆφισμα τοῦτο.

Ἄρθρον 6.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ Βασίλισσα τοῦ ἑνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς ἱρλανδίας, καὶ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσιῶν συνεφώνησιν ὅπως παραιτήσωσιν, ὑπὲρ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α'. ἕκαστος τέσσαρας χιλιάδας λιρῶν στερλινῶν ἑτησίως, ἐκ τῶν ποσῶν ἃς τὸ Ἑλληνικὸν ταμεῖον ὑπεχρεώθη ν' ἀποτίνῃ ἑτησίως ἕκαστον Αὐτῶν, δυνάμει τῆς συμφωνίας τῆς ἐν Ἀθήναις γενομένης ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τῇ συμπράξει τῶν Ἑλληνικῶν Βουλῶν, κατὰ μῆνα Ἰούνιον τοῦ 1860.

Ῥητῶς ὁρίζεται ὅτι τὰ τρία ταῦτα ποσά, ἀποτελοῦντα κεφάλαιον δώδεκα χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν ἑτησίως, προσδιορίζονται εἰς προσωπικὴν προίκισιν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α'. πρὸς τῇ ἀνακτορικῇ χορηγίᾳ τῇ ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ Κράτους ὁριζομένη. Ἡ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Θρόνον ἀνάβασις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος οὐδεμίαν ἄλλως τε θέλει ἐπιφέρει μεταβολὴν εἰς τὰς οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἡ Ἑλλὰς συνῆψε διὰ τοῦ άρθρου 1B' τῆς Συμβάσεως τῆς 25 Ἀπριλίου (7 Μαΐου 1832) πρὸς τὰς Δυνάμεις, τὰς ἐγγυηθείσας τὸ δάνειον, οὔτε εἰς τὴν ἐκτέλεισιν τῆς ὑποχρεώσεως ἣν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀνέλαβε κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1860 μετὰ τὰς παραστάσεις τῶν τριῶν Αὐλῶν.

Ἄρθρον 7.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑποχρεοῦται ν' ἀναδεχθῇ εἰς ἕαρος Αὐτοῦ πάσας τὰς ὑποχρεώσεις καὶ συμβάσεις τὰς νομίμως συναφθείσας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἑνωμένης Πολιτείας τῶν Ἰονίων Νήσων ἢ ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς ὑπὸ τῆς Προστάτιδος Δυνάμεως τῶν νήσων, συνωδᾷ τῷ Συντάγματι τῶν Ἰονίων Νήσων, εἴτε μετὰ τῶν ξένων Κυβερνήσεων, εἴτε μετὰ ἐταιριῶν ἢ ἐταιρικῶν συλλόγων, εἴτε μετ' ἰδιωτῶν, καὶ ὑποσχεῖται νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ρηθείσας ὑποχρεώσεις καὶ συμβόλαια καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἐκτασιν, ὡσανεὶ εἶχον συναφθῇ ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ἢ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται ἰδίως τὸ δημόσιον χρέος τῶν Ἰονίων νήσων, καὶ τὰ εἰς τὴν Ἰόνιον Τράπεζαν εἰς τὴν θαλασσίαν ἐταιρίαν, τὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Αὐστριακὸς Λόγδ» γνωστήν, συμφώνως πρὸς τὴν ταχυδρομικὴν σύμβασιν τῆς 1 Δεκεμβρίου 1853, καὶ εἰς τὴν ἐταιρίαν τοῦ αερόπλωτος τῆς Μιλίτης καὶ τῆς Μισογείου, χορηγηθέντα πλεονεκτήματα.

Ἄρθρον 8.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑποσχεῖται νὰ ἀναδεχθῇ εἰς ἕαρος ἑαυτοῦ:

1. Τὰς χορηγηθείσας συντάξεις εἰς Βρετανούς ὑπηκόους ὑπὸ τῆς Ἰονίου Κυβερνήσεως, συμφώνως πρὸς τοὺς περὶ συντάξεων ἰσχύοντας νόμους ἐν ταῖς Ἰονίαις νήσοις.

2. Τὰς ὀφειλομένας ἀποζημιώσεις εἰς τινα ἀτομα, διατελοῦντα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἰονίου Κυβερνήσεως, ἃς στέρηθησονται τῶν θέσεων των ἕνεκα τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνώσεως τῶν νήσων.

3. Τὰς συντάξεις, ὧν ἀπολαύουσι πολλοὶ ὑπῆκοοι Ἴόνιοι, πρὸς ἀμοιβὴν ὑπηρετιῶν προσενηχευσῶν εἰς τὴν Ἰόνιον Κυβέρνησιν.

Εἰδικὴ σύμβασις, ονομολογηθεῖσα μεταξὺ τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος καὶ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ὁρίσει τὸν ἀριθμὸν τῶν διαφορῶν τούτων συντάξεων, καὶ κανονίσει τὸν τρόπον τῆς ἀποτίσεως αὐτῶν.

Άρθρον 9.

Αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ καὶ αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, θέλουσιν ἀποχωρῆσαι ἐκ τῆς χώρας τῆς Ἡνωμένης Πολιτείας τῶν Ἰονίων νήσων ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἢ πρότερον, εἰ δυνατόν, μετὰ τὴν κύρωσιν τῆς παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 10.

Ἡ παρούσα Συνθήκη ἐπικυρωθήσεται, αἱ δ' ἐπικυρώσεις ὡς τελεαχθήσονται ἐν Λονδίνῳ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἐξ ἐβδομάδων ἢ καὶ πρὸ αὐτῆς, εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τούτων κτλ.

Ἐγένετο ἐν Λονδίνῳ τὴν 17/29 Μαρτίου 1864.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΡΩΣΣΕΛ,
ΒΡΟΥΝΩΦ,
DE LA TOUR D'AUVERGNE

154.

(Μετάφρασις.)

Σ Υ Μ Β Α Σ Ι Σ

Συνομολογηθεῖσα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας ἐν Λονδίνῳ τὴν 17 (29) Μαρτίου 1864 περὶ συντάξεων καὶ ἀποζημιώσεων τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Ἰονίων Νήσων διατελεσάντων ὑπαλλήλων.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς ἱρλανδίας, ἐπιθυμοῦντες νὰ συνεννοηθῶσιν ὡς πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν Ἀγγλῶν ὑπάρχοντων καὶ ἄλλων συνεπείᾳ τῶν ὑπηρεσιῶν, αἳ οὗτοι προσήνεγκον τῇ Κυβερνήσει τῆς Ἡνωμένης Πολιτείας τῶν Ἰονίων Νήσων καθ' ὅν καιρὸν οἱ Νῆσοι αὐταὶ διετέλουν ὑπὸ τὴν Προστασίαν τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, συμφώνησαν νὰ συνομολογήσωσιν ἐπὶ τούτῳ σύμβασιν, καὶ διώρισαν ὡς πληρεξουσίους των, ὁ μὲν Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων τὸν Κύριον Χ. Τρικούπην Πληρεξούσιον ἐν τῇ Ἐθνικῇ τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσει, ἡ δὲ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας τὸν ἐντιμότατον Κόμητα Ἰωάννην Ρώσσελ κτλ. οἵτινες κοινοποιήσαντες ἀλλήλοις τὰ πληρεξούσιά των, εὐρεθέντα ἐν καλῇ τάξει, συμφώνησαν καὶ συμφωλόγησαν τὰ ἐπόμενα ἀρθρα :

Άρθρον 1.

Ἐπειδὴ κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐχρηργήθησαν συντάξεις εἰς Ἀγγλοὺς ὑπάρχους παρὰ τῆς Ἰονικῆς Κυβερνήσεως, καὶ νῦν δὲ πρόκειται νὰ δοθῶσι τοιαῦται, συνεπείᾳ τῶν ἐπικρατούντων κανονισμῶν ἐν ταῖς Ἰονίαις Νήσοις ὡς πρὸς τὰς συντάξεις· καὶ ἐπειδὴ τὸ ποσὸν τῶν εἰρημνίων συντάξεων ἀναβαίνει κατ' ἔτος εἰς λίρας στερλίνας 7,403 8σελ. 3δην., ὡς ἐμφαίνει ὁ συνημμένος ὑπὸ στοιχ. Α. πίναξ, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων συνομολογεῖ ὅτι ἀφοῦ ἀφαιρεθῶσιν αἱ δέκα χιλιάδες λιρῶν κατ' ἔτος, αἱ μνημονευόμεναι ἐν τῷ 5ῳ ἀρθρῷ τῆς σήμερον ὑπογραφίσης Συνθήκης μεταξὺ τῆς Α. Α. τοῦ Βασιλείου τῶν Ἑλλήνων ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῶν Α. Α. Μ. Μ. τῆς Βασίλισσας τῆς Ἀγγλίας, τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν ἀφ' ἑτέρου, τὸ ἀνωτέρω ποσὸν θέλει ἀποτελέσει τὴν δευτέραν ὑποχρέωσιν, τὴν ἐπιβαρύνουσαν τὰς εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου Κερκύρας καὶ τῶν λοιπῶν Ἰονίων Νήσων, καὶ θέλει καταβάλλεσθαι εἰς ἑξαμηνιαίας δόσεις εἰς τὸν ἐν Κερκύρᾳ Ἀγγλῶν Πρόξενον, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ διανέμηται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὰ διάφορα πρόσωπα τὰ δικαιούμενα εἰς τὰς ἀνωτέρω συντάξεις.

Ἐπειδὴ δὲ ἀναγκαῖον κατέστη νὰ δοθῶσιν ἀποζημιώσεις εἰς τινα ἄλλα πρόσωπα διατελούντα μὲν νῦν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἰονίου Κυβερνήσεως, ἀλλὰ μέλλοντα ν' ἀπολέτῃσι τὰς θέσεις των συνεπείᾳ τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνώσεως τῶν Ἰονίων Νήσων, αἱ δ' ἀποζημιώσεις αὐταὶ συμποσοῦνται κατ' ἔτος εἰς λίρας στερλίνας 3,271 12σελ. ὡς ἐμφαίνει ὁ συνημμένος ὑπὸ στοιχ. Β. πίναξ, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων συνομολογεῖ ὅτι

τῇ εἰρημένῳ ποσὸν θέλει ἐπιβαρύνει τὰ εἰσοδήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ θέλει καταβάλλασθαι καθ' ἐξαμηνιαίας δόσεις εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἀγγλὸν Πρόξενον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ διανεμηθῇ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς ἔχοντας δικαιώματα ἐπὶ τῶν εἰρημένων ἀποζημιώσεων.

Αἱ διάφοροι αὗται συντάξεις καὶ ἀποζημιώσεις ἀρξονται ἐπιβαρύνουσαι τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ καταστήσονται πληρωταίαι παρ' αὐτῆς μετὰ τὴν παῦσιν τῆς Ἀγγλικῆς Προστασίας ἐπὶ τῶν Ἰονίων Νήσων καὶ εἰς τὸ ἐξῆς. Ἐπομένως αἱ πρῶται καταβολαὶ γενήσονται εἰς τὸν Ἀγγλὸν Πρόξενον, ἐν Κερκύρῃ, καὶ τὸν Ἀγγλὸν Πρεσβευτὴν, ἐν Ἀθήναις, δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς 19/31 Μαρτίου, ἢ τῆς 18/30 Ἰουνίου, ἢ τῆς 18/30 Ἰουλίου, ἢ τῆς 19/31 Δεκεμβρίου τῆς εὐθὺς παρεπομένης μετὰ τὴν ἀρσιν τῆς Ἀγγλικῆς ἐξουσίας ἐν ταῖς Ἰονίοις Νήσοις. Ἐφεξῆς δὲ αἱ πληρωμαὶ θέλουσι γίνεσθαι δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως ἐκάστης ἐπομένης ἐξαμηνίας.

Ἐπειδὴ δὲ διάφοροι Ἰόνιοι ὑπῆκοι λαμβάνουσι συντάξεις χορηγηθείσας αὐτοῖς δι' ὑπηρεσίας ὑπὸ τὸ κράτος τῆς Ἰονίου Κυβερνήσεως, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἀναδέχεται ἵνα τὰ δικαιώματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν εἰρημένων συντάξεων ἀναγνωρισθῶσι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐξακολουθήσωσιν οὕτω διεόντως λαμβάνοντες αὐτάς. Ὁ ἐν Ἀθήναις Ἀγγλὸς Πρόξενος, ἀφοῦ λάβῃ κατάλογον τῶν τοιούτων συντάξεων παρὰ τοῦ Λόρδου Μεγάλου Ἀρμοστοῦ τῆς Α. Βρ. Μεγαλειότητος θέλει παραδώσει αὐτὸν εἰς τὸν Ἰπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ οὐδαὶς Ἰόνιος ὑπῆκοος θὰ δύναται νὰ ἔχῃ τινὰ ἀπαίτησιν παρὰ τῆς Α. Ἑλλ. Μεγαλειότητος ἐπὶ λόγῳ συντάξεως διδομένης νῦν αὐτῷ, ἐκτὸς ἂν ἡ σύνταξις αὕτη περιλαμβάνητε ἐν τῷ ῥηθέντι καταλόγῳ.

ΠΙΝΑΞ ὑπὸ στοιχ. Α'.

Πρόσωπα δικαιούμενα εἰς συντάξεις ἐκ τῶν προσόδων τῶν Ἰονίων Νήσων.

Ὄνομα.	Ποσό ν.	
	Λίρ. στερ. σελ. δην.	
Baker, Ἐρρίκος	554.	3. 2.
Barr, E. F.	500.	0. 0.
Elair, Οὐόλλιαμ	710.	0. 0.
Boyd, A. F. ..	416.	13. 4.
Cologan, J. B.	135.	0. 0.
Colthurst, Λοχαγός	97.	10. 0.
Falcona, Ἰάκωβος	115.	6. 8.
Fraser, Σίρ J.	510.	0. 0.
Gisborne, T. J. ..	382.	10. 0.
Hatton, Κάρολος	80.	13. 9.
Hunter, Ἰάκωβος	66.	13. 4.
Hunter, Ἰωάννης	200.	0. 0.
Kirkpatrick, Ἰωάννης	732.	10. 0.
Lawrence, Λοχαγός	150.	0. 0.
Marchis, Ἰωάννης	39.	10. 0.
Peas, Θωμᾶς	30.	0. 0.
Raqueneau, Λοχαγός	351.	12. 3.
Reid, Λοχαγός	191.	12. 6.
Reid, Σίρ Ἰάκωβος	710.	0. 0.
Reynolds, W. L.	238.	6. 8.
Stenhouse, Ροβέρτος	190.	13. 4.
Stevens, G. A.	29.	5. 0.
Stevens, Γεώργιος	135.	0. 0.
Stevens, Ρίχαρδος	158.	13. 4.
Thompson, Γκολοχαγός	16.	5. 0.
Wilson, J.	24.	0. 0.
Woodhouse, Ἰάκωβος	637.	10. 0.

Λίραι στερλ 7,403. 8. 4.

ΠΙΝΑΞ ὑπὸ στοιχ. Β'.

Πρόσωπα ὧν αἱ ἀποζημιώσεις ἔνεκα ἀπωλείας τῆς θέσεώς των εἰσὶ πληρωταίαι παρὰ τῆς
'Ε.Μηρ. Κυβερνήσεως πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἀγγλόν Πρέσβιν.

Ὅνομα.

Ποσόν.

	Λίρ.	σιλ.	δην.
Baker, D ^r . B.	199.	6.	8.
Coccatto, Στέλιος	25.	0.	0.
Colquhoun, Σίρ P.	576.	13.	4.
Debiasi, Venerando	12.	2.	8.
Debiasi, Βικέντιος ..	13.	13.	0.
Dendin, Σταμάτιος	9.	2.	0.
Deverell, Ούλλιαμ ..	66.	13.	4.
D'Everton, Βαρών (Κάρολος Sebright) ..	283.	6.	8.
Forrest, Λοχαγός ..	60.	0.	0.
Guiffre, Dom ..	23.	8.	0.
Greenwood, Ιάκωβος ..	16.	13.	4.
Lane, Cecil ..	166.	13.	4.
Lazzaro, Σπυρίδων ..	11.	14.	0.
Minari, Βασίλειος ..	12.	2.	8.
Murray, Λοχαγός ..	150.	0.	0.
Montanini, Λοχαγός ..	37.	10.	0.
Ongaro, Αλδέρτος ..	18.	15.	0.
Paoli, Ruggieri de ..	12.	2.	8.
Permis, Φερδινάνδος ..	13.	13.	0.
Quinland, Ιάκωβος ..	60.	0.	0.
Sargent, Σίρ Κάρολος ..	576.	13.	4.
Sella, Salvatore ..	12.	2.	8.
Stegni, Ιωσήφ ..	13.	13.	0.
Torrini, Ματθαῖος ..	75.	0.	0.
Wodehouse, Συνταγματάρχης ἐντιμος B.	250.	0.	0.
Wolf, Σίρ H. D.	576.	13.	4.
Λίραι στερελ.	3,272.	12.	0.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐνιαυσίων ἀποζημιώσεων θέλει δοθῇ εἰς τὰ κατωτέρω πρόσωπα, ὡς ἀποζημιώσεις ἔνεκα τῆς ἀπωλείας τῶν θέσεών των, τὸ ποσὸν τῆς μισθοδοσίας των ἐπὶ ἐν ἔτος, ἦτοι:

Alexandre, Ὄθων ..	52	Λίρ.
Bulwer, Ἑρρίκος ..	300	»
Thomas ..	78	»
	430	»

Ἄρθρον 2.

Κατὰ τὸν ἰανουάριον ἐκάστου ἔτους ὁ ἐν Ἀθήναις Πρέσβης τῆς Αὐτῆς Βρετ. Μεγαλειότητος θέλει παραδίδει τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἱπουργῷ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, κατάλογον τῶν προσώπων ἅπιν δικαιоῦνται εἰς συντάξεις ἢ ἀποζημιώσεις συνεπείᾳ τοῦ προηγουμένου ἔτους. Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τούτου θὰ ἀφαιρῶνται ἐκ τοῦ καταλόγου τοῦ προηγουμένου ἔτους τὰ ὀνόματα τῶν τεθνήκτων, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα ἐκείνων ὅσοι ἐδέξαντο ὑπηρεσίαν παρὰ τοῦ στέμματος τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

ἐπὶ μισθῷ ἴσῳ πρὸς τὰς συντάξεις ἢ ἀποζημιώσεις ἃς δικαιῶνται νὰ λαμβάνωσι. Πρὸς δὲ τούτοις θέλει ἀραιοῦσθαι ἐκ τῶν πληρωτίων συντάξεων καὶ ἀποζημιώσεων εἰς ἕτερα πρόσωπα, ὧν τὰ ὀνόματα θὰ μένωσιν ἐν τῷ καταλόγῳ, ὁ ὀρελόμενος αὐτοῖς μισθὸς συνεπείᾳ θέσεων εἰς ἃς τυχόν διορισθῶσιν καὶ ἀποφευγῶν εἰσόδῃνα μικρότερον τῶν διδομένων αὐτοῖς συντάξεων καὶ ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παρῴσα Σύμβουσις θέλει ἐπικυρωθῇ καὶ αἱ ἐπικυρώσεις ἀνταλλαχθῇ ἐν Λονδίνῳ συγχρόνως μετὰ τῆς ἀνταλλαγῆς τῆς σημερινῆς Συνθήκης.

Πρὸς πίστωσιν κτλ.

Ἐγένετο ἐν Λονδίνῳ τὴν 17/29 Μαρτίου 1864.

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΡΩΣΣΕΑ.

Φωτογραφική αναπαραγωγή του τόμου του Υπουργείου Εξωτερικών
*«Εγγραφα επίσημα αφορώντα τας επί του Επτανησιακού Ζητήματος διαπραγματεύσεις»,
Εκ του Εθνικού Τυπογραφείου, 1864.*

Εκδόθηκε από τη Βουλή των Ελλήνων
επί προεδρίας Απόστολου Χρ. Κακλαμάνη
το Μάιο του 2001, σε 3.000 αντίτυπα,
με την ευκαιρία του εορτασμού της επετείου της ένωσης
της Επτανήσου με την Ελλάδα (21 Μαΐου 1864).

Την έκδοση αυτή πρότεινε ο βουλευτής Ζακύνθου Διονύσιος Γκούσκος.